ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ЛИСТ ЗА ДРУШТВЕНА И ПОЛИТИЧКА ПИТАЊА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

Излази сваког 1. и 15. у месецу

ГОДИНА XIV	БРОЈ 52 (205)	13. ФЕБРУАР 1991. ГОДИНЕ	ЦЕНА 10. ДИНАРА

ПОСЛЕ ГЛАСАЊА НЕМА КАЈАЊА

БИБЛИОТЕКА "ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ" Дигитална колекција

ДЕЛЕГАТИ ОПШТИНСКЕ СКУПШТИНЕ УСВОЈИЛИ ПРОГРАМ РАЗВОЈА ЗА ТЕКУЋУ ГОДИНУ

Изрвшилац непознат?

● Програму развоја упућене озбиљне замерке: да је уопштен, без конкретних задужења и да игнорише сеоске месне заједнице. Предлог одлуке о повећању градске ренте од 1.500 процената није добио подршку делегата.

Како се и очекивало, пажњу делегата последње заједничке седнице Скупштине општине (одржана 4. фебруара) привукли су углавном материјали везани за будући комунални и друштвено-економски развој Општине.

Програм Фонда за грађевинско земљиште (са претходне седнице је скинут са дневног реда због необављене јавне расправе у МЗ) је сасвим разумљиво наишао на врућу делегатску дебату. Поред, очекиваних, конкретних питања везаних за поједине делове градског подручја и шансе да се они комунално обогате, заједнички став готово свих дискутаната је био да се при реализацији овог програма морају заборавити појединачни и локални интереси и утврдити приоритети значајни за већину Обреновчана. Или, како то рече један од делегата, „сасвим је разумљиво да народу требају и телефони, и топловод, али је много важније да вода и канализација стигну до сваког домаћинства". Са таквим претпоставкама и потребама се и у изради и реализацији Програма мора поћи.

Иначе, поред суштинских, на понуђени материјал су се чуле и неке чисто процедуралне примедбе: од оне да се уз Програм и Извештај са јавне расправе пред делегатима морао наћи и став Извршног савета, па до питања: зашто о овом материјалу нису имали прилику да разговарају и житељи сеоских месних заједница?!

Пре него што је и отпочела дискусија о Програму друштвено економског развоја општине у овој години, у први план је избила делегатска дилема **Љубише Јоцића:** треба ли овакав материјал прихватити и о њему разговарати. Разлог: уопштен је, без конкретних задужења, са задацима за које нико не зна како ће се реализовати. Или, како рече... „није свеједно хоћемо ли усвојити развојни Програм који се заснива на Базној, а у коме је проблем запошљавања изостављен".

Највећу осуду је понуђени материјал претрпео од представника сеоских месних заједница. Уз питање: зашто се у Програму развоја Општине третирају искључиво градске месне заједнице и градско подручје постављена је и дилема – „докле ће се сеоске месне заједнице изграђивати искључиво средствима самодоприноса, а градске из средстава Фонда".

Стога је договорено да се већ за наредно скупштинско заседање доставе и Програми развоја месних заједница, који ће заједно са усвојеним документом чинити јединствени развојни програм општине у овој години.

После заиста жучне делегатске расправе и аргумената за и против, зелено делегатско светло није добио ни предлог о повећању такозване градске ренте (надокнаде за коришћење градског грађевинског земљишта за физичка лица) за читавих 1500 одсто. И поред образложења предлагача материјала да је досадашња обавеза заиста минимална и да није мењана неколико година, да је у прошлој години на име градске ренте прикупљено свега 600 старих милијарди а појединачна решења била толико мала да се Управи прихода није исплатило ни да их куца, делегати су ипак одлучили да цена остане по старом (амандман делегата Љубише Јоцића). Са образложењем да се у овом тренутку не може оптеретити и онако низак стандард становништва. И поред тврдњи да се и без ових средстава уз штедњу и рационализацију Програм Фонда за грађевинско земљиште може испоштовати, остаје ипак дилема колико ће оваква делегатска одлука утицати на неке рестрикције у комуналној изградњи.

Делегати Већа месних заједница и Већа удруженог рада нису усвојили Одлуку о давању сагласности на посебну шумскопривредну основу за шуме којима газдује „Драган Марковић". Став делегата је био да се оваква одлука не може донети пре Закона о враћању земљишта, који ће сигурно изменити постојеће својинске основе.

Новка Павличевић

ХОЛДИНГ „ПРВА ИСКРА"

БАТИНАМА ДО ПЛАТЕ

Незадовољни свеукупном ситуацијом у којој се налазе већ дуже време али пре свега нередовном исплатом личних доходака радници су најпре вербално, а онда и физички напали финансијског директора холдинга Адрију Мисаиловића и заменика директора Арматуре, Бошка Јовановића који су имали намеру да им објасне ситуацију око обезбеђења средстава и исплате личних доходака. Међутим, радницима је „пукло трпило" па су своје незадовољство искалили баш на њима. Обрачун није био личне природе, слажу се и жртве овог немилог догађаја јер сматрају да би се исто догодило било ком другом да се тада нашао на њиховом месту.

Јовановић целу ситуацију објашњава и чињеницом да је Програм консолидације Арматуре права клиничка слика фабрике у којој су изнете све позитивне и све негативне чињенице. Први пут изнет је прљав веш који добро заудара, али многи нису желели да прихвате истину. Ово тим пре што се цела '91 и половина '92 године третирају као године стабилизације. Арматура тврди Јовановић има шансе само је време фактор који одлучује о њеној даљој судбини. Треба дакле имати стрпљења.

М. М.

БОРЦИ ОБРЕНОВЦА О ДОГАЂАЈИМА У ХРВАТСКОЈ

Армија и Србија на нишану

● Борци не крију озлојеђеност али их и збуњује толика количина мржње према ЈНА и српском народу.

Педесет година после, поново су оживеле авети прошлости. Зато, тражимо да се доследно и у целини спроведу одлуке Председништва СФРЈ и наредбе ССНО како би се заштитили животи грађана, спречило крвопролиће и заштитио поредак СФРЈ, рекли су борци Обреновца.

Краишник Ђуро Веселиновић, првоборац и носилац Партизанске споменице '41, и данас се јасно сећа 9. маја 1941. године, када су у Санском Мосту усташе извршиле прво јавно стрељање Срба... а затим су кренула истребљења.

Емитовање филма Службе ССНО за информисање и Војнофилмског центра „Застава филма", била је реприза на сурова и страшна времена пре 50 година... и упућеним на адресу српских мајки. – Прекинуо сам лечење и вратио се кући, да ако затреба, поново кренем у обрачун, каже Зазић.

Стање у земљи мора се разрешити пре маја, пре замене председника Председништва државе, са што мање последица што је у интересу свих народа, каже прво борац Сретен Карић.

Крајње је решење да на силу силом одговоримо, ако усташе не положе оружје, каже Небојша Станичић, носилац Споменице.

Смирујем се таблетама и ноћима не спавам, каже Жикица Стефановић. Несхватљиво је, а још мање прихватљиво да 50 година после, хрватски народ поново крене у геноцидне походе. Ноћи су нам поново постале пуне неизвесности и страха, наставља причу Новак Павличић. Осећали смо, задњих година, да нешто не штима, али претпоставити нисмо могли да ће један генерал-пуковник, уз то доскорашњи командант армије, бити на челу такве једне гнусне завере.

Овим чином хрватског врховништва разоткривена је изборна подвала. Доласком ХДЗ на власт народ је преварен, јер не верујем да сав хрватски народ подржава усташке геноцидне насртаје на српски народ, каже Богосав Анђелковић, пензионисани официр ЈНА, наглашавајући да је непојмљиво да је главни актер завере бивши старешина ЈНА.

Оног момента када се ХДЗ повезала са екстремном емиграцијом у иностранству, користећи њихове паре у изборној кампањи, могла се очекивати марионетска улога председника Хрватске Фрање Туђмана, каже Димитрије Станковић. Због толеранције према западним републикама, задњих година, створена је немогућност функционисања правне државе. у ситнуацији која је, без завођења реда у свакој републици, посебно у области производње и исплате личних доходака, нема решења стања у земљи.

Ми смо за Југославију, за јединствену народну армију, рекли су борци Обреновца.

Каћуша Николић

Митинг против разбијања Југославије

СТРАНАЧКА ХРОНИКА

ОПШТИНСКИ ОДБОР СПС-а О ПРОТЕКЛИМ ИЗБОРНИМ АКТИВНОСТИМА И НАРЕДНИМ ЗАДАЦИМА

НИЈЕ ВРЕМЕ ЗА „ЛОВОРИКЕ“

● Анализирајући протекле изборе Главни одбор упозорава да победа не би смела да успава чланство ● Припреме за предстојећу изборну трку практично завршене, следи акција

Анализа претходних изборних активности и задаци у наредном периоду, тема је о којој су готово три сата разговарали чланови Општинског одбора СПС-а у Обреновцу, на састанку одржаном прошле недеље.

Упркос чињеници да су у првом кругу републичких вишестраначких избора у општинском окружењу однели апсолутну победу и тиме практично испунили програмске задатке, на седници се најмање чуло славопејки а више критичких опаски на сопствени допринос.

Истина је, како рекоше многи дискутанти, да је изборна активност вођена са доста и довољно политичког набоја и срцем (нарочито за први гласачки круг, док је у другом нешто „попустила") да се деловало ударнички и јединствено и да је СПС имао добар и ангажован изборни тим. Међутим, и у таквој констелацији снага било је пропуста и активиста који су пружили далеко испод очекиваног ангажмана. Истовремено, у многим месним заједницама нашли су се анонимни активисти са којима се у предизборним плановима није рачунало, а који су здушно и речју и акцијом припомогли социјалистички штаб. Замерке су упућене и на адресу Градског одбора СПС-а, који по речима Душана Стефановића није био од очекиване помоћи Општинским организацијама.

Како је речено на састанку, посебно забрињава апатија и мртвило које је у Општинској организацији завладало након другог изборног круга, без обзира што по речима **Моме Павличића** „ни време ни свеукупна ситуација не иду у прилог социјалистима пред предстојеће општинске изборе". Са разлогом постављено је питање: зашто овакав скуп са истим дневним редом није одржан много раније, тим пре што је трка за локални Парламент "незванично већ одавно почела.

Управо због тога, појачана активност за предстојеће општинске изборе подцртана је као задатак број један у наредном периоду, не само Општинског одбора него и сваког члана. Да би се организација акционо ојачала, најпре треба активирати рад месних одбора СПС-а, нарочито у оним месним заједницама у којима су социјалисти изгубили претходну трку. Тим пре што је било и таквих (организација) које пред протекле изборе нису одржале ниједан састанак... Ових дана, у том циљу, је са председницима месних одбора одржан састанак на коме је договорено о даљим активностима, а као конкретно руководство за акцију послужиће и Програм рада усвојен на овој седници.

За будуће позиције СПС-а у општини, битно је и то колико ће својим Програмом, али и конкретним акцијама допрети и до производних хала. Отуд и размишљања о неким, ванинституционалним формама организовања социјалиста-радника, а на седници Одбора је договорено да се са свим члановима СПС-а из радних колектива одржи заједнички састанак, ради договора о наредним активностима. Тим пре што, по речима Д. Стефановића неки од опозиционих представника имају конкретне задатке „да подривају колективе".

Време у коме је СПС-а однео прву изборну победу је изузетно тешко, чак катастрофално. Стога, социјалисти више немају времена да касне за догађајима, напротив мора се експлицитно и хитро реаговати... Миленко Мариновић је у корист претходног чак затражио да управо обреновачки Одбор реагује на тек донете одлуке о посланичким платама и надокнадама за посланике, али и запитао: зашто се ниједан општински одбор нити ко други није огласио поводом најављеног генералног штрајка, јер „социјалисти су овога пута морали стати уз раднике".

Улазећи у нову изборну трку, судећи по ономе што се чуло на седници, општински социјалисти су свесни да би она могла бити далеко тежа и озбиљнија од претходне, у првом реду због очекиване домогне што више посланичких места у локалним скупштинама. Тачно је, како рече један од дискутаната, да ће успех на предстојећим општинским изборима умногоме

Телеграм подршке мерама Председништва СФРЈ и Савезног секретаријата за народну одбрану

заинтересованости опозиције да се зависити и од тога како се покаже текућа Републичка скупштина. Међутим, у великој мери и од будуће изборне активности социјалиста, конкретних програма са којима ће се појавити у свим месним заједницама, али и кадровске оспособљености да запоседну општинску власт. У том правцу треба водити све наредне активности и акције.

Н. Павличевић

ОБРЕНОВАЧКЕ НОВИНЕ

ОСНИВАЧ: СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

ИЗДАВАЧ: Дом културе и спортова „Обреновац", директор Бранко Милошевић
ИЗДАВАЧКИ САВЕТ: Влада Миловановић (председник), др Ратко Пековић, Новка Павличевић, Бранислав Бранковић, Тома Павловић, Анастасија Ивковић, Гордана Драгачевац, Бранислав Николић, Станица Здравковић, Зоран Перовић, Драган Максимовић, Петар Кнежевић, Зорица Петрић Лозо и Петар Лалић
РЕДАКЦИЈА: Петар Лалић (главни и одговорни уредник), Новка Павличевић, Мирјана Митровић и Кађуша Николић (новинари), Весић Небојша (фоторепортер). Адреса и телефон редакције: Дом културе и спортова „Обреновац", Београдског батаљона бб. Обреновац, телефон: 871-361, 871-701.
Штампа: НИГП „АБЦ-Глас", Влајковићева 8, Београд, Телефон: 340-551.

СРПСКИ ПОКРЕТ ОБНОВЕ

НОВИ ПРОГРАМ ПОД ПЕЧАТОМ

● Пораз СПО-а на изборима је данак неискуству и „подвала социјалиста" — СПО мора тријумфовати на општинским изборима ● Поред економског дела програм добрим делом третира екологију

У складу са одлуком о брзој реорганизацији у Српском покрету обнове у циљу стварања модерне, ефикасне и утицајне политичке организације, у недељу, десетог овог месеца у Дому културе у Обреновцу, одржана је Скупштина Општинског одбора СПО којој су поред чланова присуствовали и гости из Централне управе као и представници других опозиционих странака са подручја општине.

Након избора радног председништва и Комисије за избор, поднет је Извештај о раду и анализирани резултати избора.

И поред пораза на изборима за народне посланике, (тумачи се да је плаћен данак неискуству, да није било довољно средстава за финансирање предизборне кампање, да је СПО као и друге опозиционе странке био у медијској блокади, те да су покрадени гласови јер су „за социјалисте гласали не само социјалисти него и мртви", да Власт није испунила захтеве опозиције да се избори одложе и да се уместо већинског уведе пропорционални систем), оцењено је да је досадашњи МО радио добро и да је један од јачих у Београду, тим пре што је успео да формира пододборе на 70 одсто територије општине.

– Победом социјалиста на изборима Србија је уместо да постане демократска држава, остала последњи бастион социјализма. То говорим с тугом и бригом. Наш је задатак да тугу претворимо у радост а бригу у извесност, да нађемо прави пут, рекао је **Душан Стевановић** достадашњи председник МО и додао да је уверен да ће СПО тријумфовати на општинским изборима. У том циљу интензивно се ради на припремама. Нови Програм са којим ће се ићи у изборну кампању је још увек под печатом из страха да им неко други не „украде идеје". Ипак на Скупштини је јасно речено да ће акценат бити стављен, што се Обреновца тиче, на пројекат водоснабдевања, систем саобраћаја, и пребацивања пепела са ТЕНТ у копове угља, затварање ТДИ-а.

На Скупштини је у целости прочитана анализа политичког стања у земљи под насловом „Шта хоће генерали?" коју је Вук Драшковић презентирао на седници Окружног одбора СПО за Београд 8. фебруара.

У међувремену је тајним гласањем са листе од двадесет два кандидата изабран Општински одбор од 11 чланова. Предстоји избор председништва, председника, заменика и благајника.

У току дискусије по извештају и Програму дато је неколико иницијативних предлога. Први се односи на пружање подршке новинарима „Вечерњих новости", други да се сви чланови СПО „испишу" из синдиката који „није радничка организација независна од политичких странака него је у спрези са социјалистима" и трећи да се због приватизације ТВ Београда од стране владајуће партије, нико не одазове обавези плаћања ТВ претплате.

М. Митровић

ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА

Ултиматум Скупштини

● Демократска странка одредила рок 1. март за враћање одузете земље — у противном позваће бивше кориснике да уђу у њиве

У биоскопу „Палеж", у недељу, 10. фебруара, Демократска странка је организовала трибину посвећену деконфискацији – враћању одузете земље сељацима.

О начину и мотивима одузимања земље сељацима у послератном периоду, говорио је **Александар Поповић**, члан Општинског одбора ДС-а, нагласивши, да су свој „подухват" отимачине, тадашње власти назвале аграрном реформом. Земља је одузимана под разноразним условима, а накнада је била једногодишњи приход од отетог, или без ње. Отимано је од оних који су земљу волели, да би 49 одсто било задржано у задружним поседима, данас, комбинатима, а 51 одсто подељено беземљашима, међу којима, већина је није обрађивала већ продавала, рекао је Поповић, истичући да тиме „... неправда није учињена само онима којима је земља одузета, већ и нама данас, јер храну увозимо".

О већ постојећем Нацрту закона о изменама закона о својинским односима, који се још увек налази на јавној расправи широм Србије, говорио је **др Владан Батић**, истичући многе недостатке тог закона и захтев да се земља врати свим бившим власницима, изузев ратним злочинцима, по међународном праву, а не по комунистичким правима и законима.

Учешће на трибини узео је и **Драшко Петровић**, председник Демократске омладине Србије, који је цитирајући Кронвела, „... и сивуше сте дуго седели овде за оно мало добра које сте нам дали", упутио поруку пред припреме за предстојеће општинске изборе.

На трибини је упућена критика општинским народним посланицима, којима је, како рекоше, народ требао само док нису изабрани.

После исцрпних дискусија, предложено је да се оснује Одбор за праћење реализације захтева о враћању земље и уколико се ти захтеви до 1. марта не испуне, да у исти сат сви уђу у своја имања. Да би се испоштовао рок, договорено је да се сви захтеви за повраћај земље што хитније доставе Одбору, како би био сачињен нови Нацрт закона, који би, хитно, морао бити тема расправе Скупштине Србије.

Кађуша Николић

Са једног од састанака демократа

ДИГИТАЛНА КОЛЕКЦИЈА "ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ"

КАКО СМИРИТИ РАДНИЧКА НЕЗАДОВОЉСТВА?

ЛОКАЛНА АНЕСТЕЗИЈА

● „Ватрогасне мере“ републичког Извршног већа постигле су двоструки ефекат: агонија се продужава, а добростојећи колективи већ сутра могу бити на коленима ●

Више од 120 000 запослених у Републици, углавном у губиташким и неликвидним колективима моћи ће и овог месеца, али и надаље да примају свој додуше загарантовани лични доходак, искључиво захваљујући изменама и допунама Закона о фондовима заједничких резерви, које је Народна Скупштина Србије усвојила прошлог месеца. Према новоусвојеној „тарифи“ сва предузећа (дакле и друштвена и приватна) која имају добит у обавези су да у наведени фонд издвајају тачно два пута више него ли до сада: привредна 9 одсто (било 4,5) и друштвена 4 одсто (било 2,5)... Према првим проценама ово би фондовску касу требало да обогати за нових 980 милиона динара а све то у корист „смиривања социјалних тензија“.

Без обзира на почетну позитивност овакве одлуке и спремност новоизабраних посланика да потпомогну раднички стандард, сасвим разумљиво, метод којим је то учињено тумачи се са доста полемике у привредном свету.

Још у расправи на скупштинском заседању **Михајло Ковач**, али и многи други, ставили су под знак питања дугорочност и економску вредност једног оваквог решења. Уз изражену бојазан да оптерећени новим наметом чак и тренутно добростојећи и солвентни колективи већ за месец два могу доћи на списак „штићеника“ Републичког синдиката.

Готово идентична, или пак слична опредељења присутна су и у размишљањима већине обреновачких директора, па чак и оних који би се већ након завршних рачуна за прошлу годину могли наћи у губиташком колу...

Мија Костић, директор „Ласте“, колектива који ће се по досадашњим резултатима итекако испрсити, оваквом одлуком је, не само изненађен, него и затечен. Уз тврдњу да скупштински избор има најмање везе са тржишном оријентацијом и законима тржишта, пита се: откуда и са којим разлозима трпање у исти џак успешних и неуспешних?! Ништа другачије не размишља ни **Гојко Бујић**, директор обреновачке Гимназије који у „додатним фондовским наметима“ препознаје метод којим се служимо већ двадесетак година, а нарочито неколико последњих, а који нас спречава да најзад отворено признамо: ко то на тржишту може да опстане а ко не.

Треба у старту нагласити да директорским размишљањима не недостаје потребна нота солидарности, да је свима јасно да се толики број радника не може преко ноћи наћи на улици и без парчета хлеба (са тог становишта захтеви синдиката би се могли оправдати) међутим како то рече **Раде Томовић**, први човек „Уљарице“ Република је морала да изнађе неки други начин, и нека друга средства... Или, пак, да се додатна средства фондовима прослеђују у виду позајмице. Овако, за пар месеци српска привреда ће се наћи у једној апсурдној ситуацији: да једнаке заради добијају и успешни и неуспешни. Где је онда ту мотивација за рад и изналажење нових тржишних решења?!

„Штићеници“ Синдиката

У општини бар за сада, не постоје меродавни подаци са колико ће се то нових пара оптеретити обреновачки колективи, нити колико је општинских средстава до сада стигло у Фондове резерви. Једино што је поуздано да су, нарочито у прошлој години, фондовски колач окусили и неки од обреновачких колектива... „Прва искра“ чак три пута, обе „Слободе“ заједно пет пута. Последњу позајмицу „Прва искра“ је добила у децембру и то у висини од 8 500 хиљада старих милијарди, а на адресу Базне хемије стигло је управо ових дана 5000 милијарди из средстава Фонда, којима је запосленима обезбеђена исплата загарантованог личног дохотка за децембар. Да ли ће се након обелодањивања завршних рачуна јавити нови корисници или пак заинтересовани, тешко је сада прогнозирати. Али је, обзиром на процену да ће готово 90 одсто баричког гиганта наћи међу губиташима, готово сигурно да ће овај колектив, хтео то или не, бити чешће од других усмерен на резерве.

Интересантно је свакако и то да у обавезама Закон једнако третира и друштвена и приватна предузећа, али да се до сада још ниједан „газда“ није обратио за ову врсту помоћи. Иако се например зна, да је по деветомесечним обрачунима међу општинским губиташима био повелики број приватних предузећа.

У првом дуелу са републичком скупштином, чини се да је Синдикат Србије извојевао почетну победу, међутим дилема је колико понуђеним решењем могу бити задовољни и синдикални активисти. Тим пре што се, чини нам се, таква каква су умногоме косе са неким другим синдикалним захтевима, например оном о неизбежном растерећењу привреде и неопходним системским, а не краткорочним, решењима за њено оживљавање. Свесни смо, каже **Драгољуб Станковић** секретар Општинског Већа Савеза синдиката да је то само мера која привремено гаси пожар и одлаже нека радикалнија системска решења. Заиста постоји опасност да ће се удовољење наших захтева убрзо негативно одразити и на трећ нутно добро стојеће колективе, чиме би се створио још већи тржишни хаос од постојећег.

Додатни рад за губиташе

О могућим ефектима и последицама скупштинске одлуке ваљало би озбиљно размислити, мада ће се они доказати тек у наредном периоду. Са једне стране, тежња народних посланика да свима запосленима обезбеди бар загарантовани стандард је са-

ИЗ РЕПОРТЕРСКЕ БЕЛЕЖНИЦЕ

Година коју су појели скакавци

У причи Лазе Лазаревића има човек који је растурио кућу па кад је коначно нашо тачку ослонца решио да крене од почетка. И нема тог читаоца који није убеђен да је Митар у томе успео. Зашто? Јер је доживео морално прочишћење, повратио веру. Ову нашу до јуче заједничку кућу почели су да растурају исти они који сад покушавају да се договоре о новом градилишту. И при том поручују: Ништа не бришите! Били смо и у тежим ситуацијама, па нисмо нашли излаз! Једноставно, њима недостаје вера да је тај повјесни договор икако могућ. А како да верују кад довољно познају себе. Мож' бит да ће на крају и створити државе. Али ће уништити народе! А народ поред свих својих мука сад има још једну – заједничку. Стрепи од сваке клизавице. Довољно је да се само један од лидера спотакне па да не буде морген Југославије. Намера привредника да их све стрпа у једну собу, а кључ баци с моста, док се не договоре, и није тако лоша али како их намамити? За то време и најдрскији лопови обилазе банке у широком кругу јер је у трезорима ко' у гвожђарској радњи, нема ни за бурек. Плави шлемови чувају ковачнице новца од политичара док у фабрикама траје највећа добровољна радна акција у Европи. За разлику од оне легендарне Брчко-Бановићи после рада на траци нема беспланог курса за шофере. У неким Скупштинама станују радници и немају намеру да иселе док на лицу места не виде личност и дело Михаља Кертеса. А у Федералној Скупштини све спремно за попис, па после – разлаз. Као и у сваком разводу страдаће деца. Политика више не управља догађајима, већ они политичарима. Бојим се да је политика потрошила кредите.

Пошто су младе демократије најпре помузле државу, сад су прешле на народ. На све стране Марко Краљевићи који покушавају да исцеде суву дреновину. Али народ чита пјесме па им шаље отпоздрав на писмо: раја више давати не може! Бољи познаваоци прилика опомињу јавност: Сачувај нас Боже мађарске стројнице на хрватском рамену и српског растерећења привреде. Прво води директно на гробље, а друго је модификована варијанта одвикавање од оброка. Ручак већ давно прескачемо. Разлика је и у томе што Србија то ради свом народу, дочим се Хрватска обилато припремила да оно са стројницама ради свом пучанству које не признаје за свој народ. На све примедбе, бар што се Хрватске тиче, да је реч о повампиреном усташтву и могућем новом Јасеновцу, спец. саветници врховништа приопћавају да је то, ипак, био патриотски чин: у Јасеновцу је побијено 700.000 Срба јер ни један није смео жив да падне у руке непријатељу! Ноћ уочи доношења важних одлука о новом растерећењу привреде, привремено на три месеца, а може и дуже – народни посланици су сишли у базу која је спавала. После обављених консултација с народом одлучили су се на овај корак. Што је одмах поздрављено масовним штрајковима.

Да ли сте препознали човека, творца легендарне реченице о „непринципијелној коалицији“? Ни ја!

ФЕСТ је завршен. Судећи по броју публике неслужбени победник је филм „Пуцај без милости“. Главна улога Мартин Шварценегер, продукција Застава-филм.

свим разумљива и са крајње позитивном оценом... Ипак начин на који се са врха, бар привремено обезбедио социјални мир у Републици, најмање личи на добро смишљену и економски оправдану одлуку, а много више на резон једног од обреновачких директора, који је такав маневар објаснио само једном реченицом: ми ћемо Вама паре, а ви ћутите!!!

Потез Скупштине Србије доживео би пуну сатисфакцију само под једним условом: ако би заиста представљао само привремено решење и ако би колико сутра иста та Скупштина удовољила и другим синдикалним захтевима. Један од њих у првом реду захтева таква системска и друга решења која би потпомогла привреди да стане на своје ноге и омогућила стабилизацију привредних и тржишних токова?!

Новка Павличевић

БАЗНА ХЕМИЈА

Мраз „заледио“ ТДИ

● Поред проблема у снабдевању гасом још је већи како успоставити радну дисциплину кад плате касне по два месеца ●

Поред свих других проблема који у последње време прате не само ТДИ и Базну него и целу „Прву искру“, ових дана испречио се још један – недостатак гаса. Због познатих проблема у снабдевању ни баричку фабрику није могла да заобиђе судбина многих других српских колектива. Енергогас је свима смањио испоруке, па се лако може десити да се наде да ће ТДИ потећи овог месеца изјалове.

Драган Вујадиновић, заменик директора Базне тврди да је немогуће радити на добијању ТДИ на температурама испод нуле. С обзиром да је систем хладан, производња тек треба да крене, постоји велики ризик да дође до замрзавања и пуцања цеви. Тако нешто не сме да се дозволи. Са „Енергогасом“ се увелико воде разговори да се како тако повећају испоруке гаса како би се што пре кренуло с производњом. Уколико разговори уроде плодом може се десити да се план добијања ТДИ ипак испуни, каже Вујадиновић.

Други велики проблем су неисплаћени лични дохоци за децембар и јануар. Радници су револтирани па је тешко успоставити радну и технолошку дисциплину. Руководство је упорно у настојањима да се изнађу могућности да се лични дохоци исплате али с обзиром на велики притисак на „Беобанку“ напори се чине узалудним.

М. Митровић

НАРОДНА СКУПШТИНА

ОБРЕНОВАЧКИ ПОСЛАНИЦИ НЕЋЕ У ПРОФЕСИОНАЛЦЕ

На прошлонедељном заседању Народне Скупштине Србије донета је одлука о висини посланичких надокнада. Према тој одлуци посланици у републичком Парламенту примаће надокнаду од 18 старих милијарди, (који тај посао обављају професионално) а остали разлику између своје плате у предузећима и утврђеног износа.

Према информацијама из Општинског одбора СПС-а ниједан од двојице обреновачких посланика неће се бавити професионалним радом у Народној Скупштини. Миладин Тошић ће и надаље остати на радном месту управника Библиотеке, а Љубиша Аксентијевић се од 1. марта враћа у своју матичну организацију, београдску „Бродотехну“.

Обојица ће, сходно одлуци, примати разлику до утврђене посланичке плате.

Н. П.

ПОСЛЕ ТРИ ОПЕРАЦИЈЕ ОКА У АМЕРИЦИ МАЈА ПОНОВО КОД КУЋЕ

Нада у оздрављење

● Др Хироси (Бостон) задовољан исходом операције ● Захвалност свима који су помогли

После четири ипо месеца боравка у Америци, три операције ока у болници „Масачусец" у Бостону, мала Маја Чобић је опет код куће. У Америци је проходала и почела да говори прве речи. Иако исцрпљена лечењем и дугим путовањем добро се осећа. Резултати лечења, међутим, осетиће се тек након шест месеци. Маја сада носи специјалне наочаре, узима лекове и чека нову контролу.

– Највише смо се плашили првог прегледа. Доктор Хироси не ради уколико при првом прегледу утврди да нема наде. Мају је прихватио и то је за нас било најважније. То нам је дало наду. др. Хироси је задовољан успехом операције, сада је све на Маји. Контроле су показале да се њен организам бори да се ретина, тешко оштећена дејством кисеоника у инкубатору (Маја је рођена са седам месеци и доживела четврти степен слепила) оживи, каже њен отац.

„ЗЕЛЕНГОРА" ДЕЛИ СУДБИНУ ОСТАЛИХ ТЕКСТИЛАЦА

Извозом до празног цепа

● Планови се реализују и кад је половина запослених на „боловању", целокупна производња иде у извоз а пара за плате — нема ●

Текстилцима ни у бољим временима није било лако. Нове мере Савезне владе само су „запржиле чорбу". Није чудо што су заједно са металцима први дали иницијативу за одржавање генералног штрајка уколико се не удовољи њиховим захтевима.

Радници „Зеленгоринг" погона у индустријској зони у Уровцима деле судбину осталих текстилаца. Ништа не значи чињеница што се планови реализују на време, а целокупна производња, свих 100 одсто, иде у извоз на западно тржиште. Не само да нема пара да се исплате и онако ниски лични дохоци (треба добро да се запне да би се зарадило више од минималца) него нема средстава ни за набавку сировина.

У ситуацији кад је неизвесност о даљој судбини из дана у дан све већа, кад лични дохоци касне два месеца, радничкој кухињи скраћује радно време, а накнада за превоз укида (цена месечне маркице је готово трећину њихових личних доходака) радници се лако одлучују да напусте „сигурно радно место" у друштвеном сектору и уплове у бурне воде приватног бизниса (незванично сазнајемо да је од отварања погона до данас посао напустила четвртина радника). Они који ипак немају ту храброст још примењују стари, добро опробани метод – боловање. Како у „Зеленгори" ради углавном женска радна снага боловања су и онако честа. Последњих дана смене су просто преполовљене ипак сав посао се, тврди управник погона, **Светлана Ристић**, уради на време.

Међу радницима који редовно одлазе на посао има и оних који су спремни да раде и по 12 часова дневно. Да ли је у питању ентузијазам или их је мука натерала ко зна, тек, ако је за утеху, на недавно одржаном збору на коме је прочитан проглас Синдиката са захтевима, обећано им је да ће се зарађени лични дохоци за децембар исплатити што пре? О јануарским личним дохоцима још се ништа поуздано не зна. Евентуално исплаћивање зајемчених личних доходака не би много погодило запослене у „Зеленгори" јер се и без тога тешко може зарадити много више.

М. Митровић

ОПТЕРЕЋЕЊЕ „ВИСОКОГ НАПОНА"

Девалвација динара, порез на имовину, примена Савезног закона о платама (ако не заживи примена колективних уговора), раст издатака за неразвијене, а посебно за ренту, рестриктивна монетарно-кредитна политика, у знатној мери ће у овој години утицати на пословање електропривреде у целини, као и ТЕНТ-а, једног од гиганата електропривредног система са светском производњом.

Девалвација динара повећава обавезе за отплату кредита, углавном иностраних и у конвертибилној валути, али знатно утиче и на повећање диспаритета цена електричне енергије. Порез на имовину, један од намета који ће знатно оптеретити целокупну српску привреду, посебно ће оптеретити електропривреду, тим пре што се зна да је то делатност чија основна средства представљају велику вредност.

У порасту су и издвајања за неразвијене, а усвајањем Закона о ренти, на сваки произведен kWh електричне енергије у термоелектранама плаћаће се 0,17 пара и 2,21 пара по тони угља произведеног на површинском копу, док ће се kWh електричне енергије произведене у хидроелектранама опорезовати са 0,45 пара.

На пословање електропривреде у овој години, утицаће и примена Закона о републичким доприносима, са могућом ретроактивном применом за прошлу годину.

У електропривреди, у протеклој години, су забележени натпросечни резултати. Тражи се рецепт како такве резултате стимулисати ако буде обавезна примена Савезног закона о платама.

Упркос свим оптерећењима и тешкоћама у електропривреди настоје да одрже сигурност техничко-технолошког система и дуго стицани углед поузданог снабдевача.

Докле?

К. Николић

● ПИСМА ● РЕАГОВАЊА ● ПИСМА ● РЕАГОВАЊА ●

„ИСТИНА" НА ПОПРАВНОМ

(„То није истина", ОН бр. 51)

У прошлом броју ОН инжењер Слоба Ковачевић у тексту „То није истина" покушава да оспори у целости чланак о ситуацији у Слободи. Трагом онога што се последњих месеци догађало у „Слободи" бележим и следеће.

Да подаци употребљени у новинарском тексту нису плод ауторске маште, нити тенденциозно „измишљени", говори то да су и у писменој форми многи од наведених пропуста са петицијом и уз петицију званично упућени на адресу Радничког савета колектива, а све у поводу утврђивања Ковачевићеве одговорности. Многе од „констатација" чуле су се и на ранијим седницама органа самоуправљања, нарочито од септембра па наовамо. Дакле, у њихову веродостојност не треба сумњати, а за истиност су задужени меродавни органи.

Ако је тачно да је Ковачевић директор коме је стало до потпуне истине и чињеничног стања, каквим се представља, онда заиста полемично делује његова самоиницијативна одлука да аутору оспораваног текста ускрати иначе законско право да присуствује седници Радничког савета која је на дневни ред ставила петицију и директорову одговорност. На страну чињеница да је управо то била прилика да јавност сазна и за другу, директорову „истину о Слободи". Једино ако се није уплашио да би се на таквом скупу могло стићи и до додатних, мање подобних чињеница по директора.

У „Слободине" финансијске резултате немам разлога да сумњам, нити их оспоравам. Ипак, упућени су на погрешну адресу. Јер управо један такав Извештај, додуше са много конкретнијим бројкама и ставкама запослени су и поред самоуправне обавезе ишчекивали два месеца, и из неутврђених разлога нису га добили. Иако је на Радничком савету дат рок од 10 дана да се такав упути свим градилиштима. Заиста чудно, кад је већ директор имао чиме да се похвали.

Вредно је забележити да је у прошлој, изузетно тешкој години „Слобода" за механизацију издвојила 3,8 милиона динара. Али у исто тако тешким временима, треба упамтити и трособан стан директора меркетинга, за који (мислим на стан) сада већ бивши финансијски директор и први Ковачевићев сарадник, пред делегатима Радничког савета изјављује „да је кривац за готово 50 одсто лошег стања у колективу", а Уговор (опет везан за тај стан) са „Хидроградњом" и корисником ништаван јер је потписн без одлуке Радничког савета?! Још само да су у тако замашној години радници на време добијали плате, бонове за оброк, паушал и друге „споредне" потребштине — успех би био потпун.

Тачно је да је само пре 2—3 месеца Ковачевић добио поверење колектива да и надаље остане на челу: 236 гласача за његов Програм се изјаснило нешто преко 130 радника. Међутим, у односу на око 350 запослених, резултат делује поражавајуће. Такво поређење правно је небитно али занимљиво је да се непосредно пред изјашњавање Ковачевић истрчао (на седници Радничког савета) изјављујући да ће се сматрати изабраним само ако му поверење укаже најмање 2/3 запослених. Морално, директорску фотељу је изгубио још тада!

Да ли је петиција којом се тражила директорова оставка сумњива или не тешко је „одока" уствдити. Али чињенице јасно говоре: потписало ју је више од 200 запослених и још ни „из једног табора" није оглашена неважећом. А тешко је баш поверовати да се чак толико њих дало преварити, наговорити или заплашити. Тим пре што се ради о истим људима, или се варам, на чије се поверење директор „позива".

Једно је ипак сигурно: у „Слободи" се последњих месеци много тога издешавало и кувало да би остало сакривено од јавности и измакло новинарској знатижељи. У једном се са Ковачевићем слажем: умногоме је то последица тржишног и економског хаоса. Али истина је и на другој страни: они који у таквом хаосу нису кадри да „испливају" морају да оду. У томе не разазнајем никакве предзнаке моралног посрнућа?!

Новка Павличевић

ТЕНТ

ПРЕКО ПЛАНА И СА ХАВАРИЈОМ

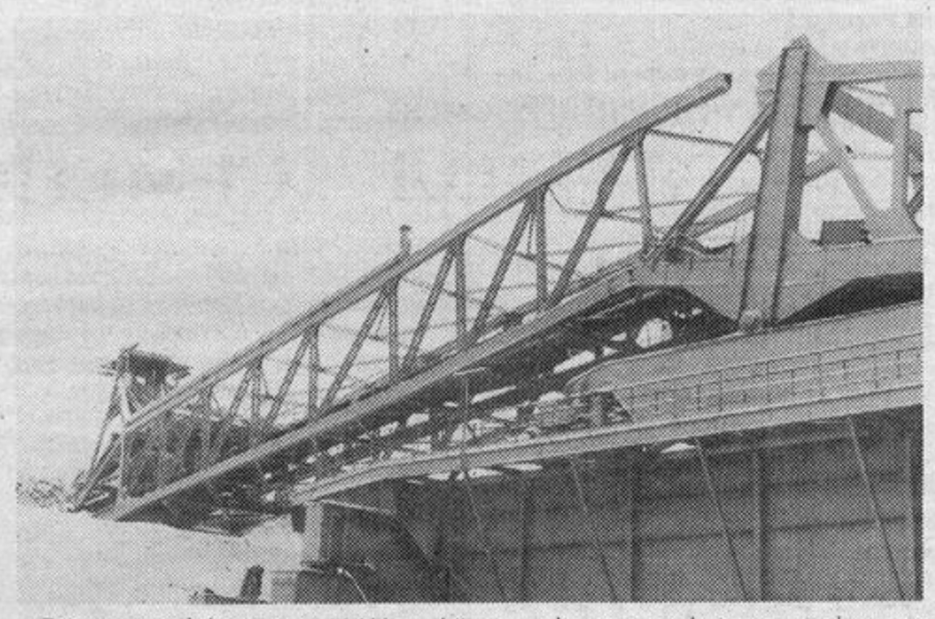

Другог дана фебруара на ТЕНТ-у „А" дошло је до хаварије на челичној конструкцији (стрели) копача допреме II који снабдева угљем блокове IV и V.

Од инжењера **Александра Братића**, директора производње „А" смо дознали, да је копач ван погона и да се од тог тренутка блокови IV и V „потхрањују" депоуром угља директно са железнице.

У току је анализа узрока хаварије. Иако ретке, овакве хаварије се дешавају утицајем више чинилаца међу којима су — ниске температуре, залеђен угаљ па су силе веће, замор материјала, људски фактор, који је у конкретном случају искључен, јер је затечен рез од 10 цмм, што значи да сила резања није била исхитрена.

Прошле недеље је сагледан обим штете и урађен пројекат санације. Било је проблема око набавке одговарајућег материјала, који је пронађен у „Колубара металу", коме је поверена израда хаварисаног дела конструкције стреле са роком испоруке до 15. марта. Предвиђено време за монтажу је 10 дана, тако да, копач треба да буде у погону до краја месеца.

Захваљујући доброј припремљености железнице, иако са доста напора, блокови раде пуном снагом, кажу железничари ТЕНТ-а на челу са својим „шефом", инг. Мирославом Софронићем, директором ЖТ-а.

И поред хаварије која их задесила, Теслине електране су, ових дана, једине у Србији које раде пуним капацитетом остварујући дневни план производње са 120 одсто.

К. Николић

СКЕЛА

ДА ЛИ ЈЕ ЗАКОН ЗАЛУТАО?

● У Скели су још жива сећања на Зем. задругу из педесетих и почетка шездесетих, али нешто слично данас није могуће јер земљу нема ко да обрађује

Доношење Савезног Закона о задругама, као и текуће припреме на његовим изменама и допунама (према наговештајима требало би да се усвоје до краја марта), којима се у првом реду обећава развлашћивање постојеће (пољопривредне) друштвене имовине и њено враћање задругама, односно сељацима, поново је на дневни ред сеоских (незваничних) скупова повукло размишљања о ревитализацији старих сељачких задруга и могућности њиховог рада у текућим условима.

Мада се ових дана барата са неких 1600 нових задруга колико их је у последње годину дана никло на југословенском простору, од тога чак 726 у Србији, чини се да још увек, бар у општинском окружењу, задружна свест није пријемчива за село и сељака, а код многих стоји дилема: треба ли се након тридесет година враћати „старим навикама", тим пре што ни тржишна правила већ одавно нису иста?!

Мирка Аврамовића, Јездимира Јовичића и Будимира Маркулића, пољопривреднике из Скеле и послератне задругаре, одговор на оваква и слична питања једнако враћа у давне шездесете и како сами кажу „златно доба Скељанског задругарства...

О оној, првој послератној сељачкој радној задрузи „Сава", која је као

Јездимир Јовичић, Мирко Аврамовић и Будимир Маркулић — стари задругари

и многе друге радила по принципу руских колхоза тек понешто: например, да су у њу неки ушли добровољно, али већина под државном принудом и зарад бега од државних обавеза... Многи од њих уложили су сем патриотског елана хектаре и хектаре земље, запрегу – а из задруга због немогућности да имовину откупе – изашли огољени.

О оној формираној 1956, и званично названој Земљорадничка задруга, која је по први пут производ скељанских сељака изнела на српско, али и Европско тржиште, са пуно ентузијазма и поноса...

Како и не би, када су управо ту Зем. задругу у Скели означавали као најјачу и најпродуктивнију не само у срезу, већ и у Србији. Не само због добрих управника **Милорада Драгојловића и Драгана Глумца,** већ и вредних задругара... Већ у старту окупила је око 50 чланова, и имовину на којој би јој позавидео и данашњи друштвени сектор: 182 хектара плодне оранице (вишак земљишног фонда и конфискована земља), 4 комбајна, 9 трактора, 4 сејалице и којекаква механизација „кадра да опслужи и задружно и сеоско". Предавало се тада и до 100 вагона пшенице, товило и до 200 бикова годишње, а још у оно време преко „Србокопа" и „Вајде" скељански пољопривредни производи су се прочули и у Грчкој. Једном речју... „радило се као у својој кући: домаћински, ударнички и по 24 сата кад затреба, а од Задруге су једнако имали користи и пољопривредници и село, које се на конто задружног дохотка радило и градило. У памћењу задругара нарочито остаје 1960. година када је Скељанска задруга остварила добир од ондашњих 12 милиона, „што нико у Републици није".

Колики је ефекат и предност задружног начина организовања у односу на касније кооперантске облике, илуструју кроз неколико упоредних чињеница. Например, кроз статистику да је у „позним" годинама задруга у Скели имала чак 19 сопствених трактора, а данас скељанска кооперација једва два! Спомињу и оних хиљаду радника најмљених за бербу кукуруза у Купинову, којима су наднице исплаћиване на лицу места – на њиви, сада за надокнаду чекаш и месецима... Сасвим је то разумљиво тврди Јездимир, јер кооперације су ништа друго него трговине, од којих најмање „користе село и сељаци"!!!

...Готово 10 година интензивног задружног рада (Зем. задруга у Скели је државним одлукама престала са радом 1966. године и сва имовина „па чак и задругарски улог од онда вредних 100 банки прешли су у Комбинатове руке), нема сумње још увек живи у мислима скељанских пољопривредника... Па ипак, о понуђеним решењима Савезне владе говоре са подозрењем и разумом људи који довољно познају економске прилике... Једнако тврде да се пре тридесет година није могло административно укинути задругарство, али исто тако да се оно на пречац истим таквим потезима не може ни оживети.

Не само због тога што се по речима пољопривредника из Скеле много тога у друштву окренуло наопачке те се више нико паметан задружног посла не би ни прихватио, него из много практичнијег разлога о коме би Савезна влада пре могла да размисли: у обреновачким селима, те и у Скели, нема више ко земљу да ради... Са таквим аргументима, наставити тамо где се 1966. стало било би – немогуће?!

Новка Павличевић

ВРЕМЕ И УСЕВИ

ПШЕНИЦА ОДОЛЕВА

Према првим проценама стручњака, и поред вишедневних температура испод нуле и великих мразева, пшеница у обреновачком атару се ипак држи. Мада екипе „Драгана Марковића" тек наредних дана треба да крену у обилазак терена и утврде право стање, сигурно је да су данак јакој зими платили надземна маса и лист, али не би требало очекивати катастрофалније последице за овогодишњи род хлебног жита.

Снег који је пао је добродошао усевима, а да би се пшеница извукла стручњаци произвођачима саветују и интензивно прихрањивање не би ли што пре вегетирала.

Н. П.

ПРИПРЕМЕ ЗА ПРОЛЕЋНУ СЕТВУ

СТРАХ ОД „СЕМЕНСКИХ" ЦЕНА

● Од половине јануара цена семенског кукуруза свакодневно расте за 0,20 пара а „кад ће престати — не знамо".

Мада до почетка сетве има готово два месеца, у обреновачком предузећу „Драган Марковић" се увелико припремају за овај пољопривредни посао.

За потребе индивидуалних пољопривредних произвођача набављене су довољне количине семенског кукуруза, ђубрива и осталог репроматеријала.

Ове године, као и претходних, стручњаци су се углавном определили за високохибридне сорте кукуруза, тако да се у магацинима могу наћи семена СК 704, 66-61, НС 701 и још неке које су се показале погодним на обреновачком подручју.

Главни проблем у овом тренутку је не само превисока, него и променљива „семенска" цена. Тренутно килограм кукуруза за сетву се може набавити по 77,50 динара, али то је цена која важи само до петнаестог фебруара. Наиме, кажу одговорни у „Драгану Марковићу", од 15. јануара па наовамо цена семенског кукуруза се сваки дан увећава за 0,20 динара, те се и сваких 15 дана нове цене „сервирају" произвођачима.

Иначе, до сада произвођачи су од Комбината откупили око 400 тона вештачког ђубрива и 12 тона семена кукуруза, што је само доказ да ће се и поред прескупе сетве њиве и овог пролећа заорати. Због још увек непознатих услова кредитирања, семе и репроматеријал се углавном купују за готов новац.

Н. Павличевић

БЕЛЕШКА

РАСПРАВЕ (НИ)ЈЕ БИЛО

Двадесетог овог месеца и званично се завршава Јавна расправа о Нацрту Закона о враћању земљишта одузетог 1953. године... Без обзира на сву скупштинску процедуру и још раније тачно утврђени План где ће се и у којим регионима расправа одвијати, остаје отворено питање: Зашто нешто слично није урађено и у Општини Обреновац. Тим пре што је евидентно да су сељаци тражили и прижељкивали да им се Закон и начин враћања објасни.

Истина је и то да званично нити један орган није био овлашћен да расправу организује, међутим, једнако су је могли иницирати и делегати општинске Скупштине, надлежни општински Орган или можда чак и новоизабрани посланици у Скупштини Србије.

Овако остаје податак да је ових дана расправу на ту тему једино, бар за сада, организовала Демократска странка у Обреновцу.

ИСПРАВКА

У прошлом броју Обреновачких новина дошло је до грубе грешке у чије стварне разлоге и мотиве још увек нисмо успели да проникнемо. У тексту „СПЕЦИЈАЛЦИ" ЗА СТРУЈОМЕРЕ име наше новинарке Новке Павличевић и име издавача Дома културе и спортова нашло се у таквом контексту који их морално дискредитује. Уместо: „Мухамед Мусић (стар 47 година), Миленко Гајић (47), Никола Јовановић и Нуриф Бошњаковић (25) Павличевић Новка Дом културе и спортова" треба да стоји: „Мухамед Мусић (стар 27 година), Миленко Гајић (47), Никола Јовановић и Нуриф Бошњаковић (25)." Извињавамо се читаоцима, новинарки Павличевић и издавачу.

Редакција

БИБЛИОТЕКА "ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ" Дигитална колекција
СКЕНИРАНО

РАЗГОВОР СА СЛОБОДАНОМ ФИЛИМОНОВИЋЕМ, ДИРЕКТОРОМ ИЗДАВАЧКЕ КУЋЕ „НОВА ЕВРОПА“

Пред нама је време мудрости

● *У општим напорима у тражењу пута у будућност ваља се поново вратити Пашићевој државничкој мудрости: „Политика није оно што бисте ви хтели да реализујете већ оно што можете у овом историјском тренутку да остварите“.*

Капитално дело Васе Казимировића „Никола Пашић и његово доба” по значају и вредности је књига која је „запретила” да одвуче пажњу интелектуалне јавности са дневнополитичких догађања која већ неки оцењују као корачање над амбисом. Поново се десило нешто што редовно прати издања „Нове Европе”: интересовање најшире читалачке публике готово се надмеће са интересовањем стручњака, историчара.

Шта би Пашић рекао данас?

Пашић би рекао: више мудрости, више стрпљења али и лукавства. Такође треба знати да Пашић никад није напустио свој национални програм, а све је друге поштовао и ценио. Програм се темељио на оном што је већ Гарашанин донео и био је присутан у свим комбинацијама. На несрећу испред Пашића био је један монарх који га није довољно ценио и који је играо на карту велике државе, велике Југославије, дакле, и са великим монархом на челу. Александар ће ту грешку схватити кад буде касно. Исто ће се поновити и са другом Југославијом. Познато је оно Титово: ех, што нисмо мало већа земља! Такви прохтеви суверена имали су велику цену коју је овај народ прескупо платио.

Српски национални програм у овом времену?

Оно не постоји, бар не као целовит програм, ако се искључи нацрт што је рађен у САНУ. Српски народ мора, уважавајући интересе свих других народа, и све демократске тековине да изађе с таквим једним програмом који би требало да понуди одговоре на питања како се организовати у овом времену, како живети и оваплотити идеје вековне борбе од Балканских ратова па наовамо али и како заштитити свој територијални простор. Друго је питање да ли данас постоји личност формата једног Гарашанина или Пашића. Зато су с правом све очи упрте у САНУ и у највеће интелектуалне потенцијале овог народа.

Место и улога ителектуалца, сада и овде. Једнима се замера недовољан ангажман, другима да су се сконили под окриље власти. Онима који су до пре коју годину чинили интелектуално демократско језгро од „Француске 7” до Миће Поповића и Добрице Ћосића приговара се да су се приклонили „шутњи”?

Ти класификатори нису у праву. Проблем је управо у недостатку целовитог националног програма. Овако сви бране своје идеје, своје ставове искрено у њих верују да су на добробит српског народа. Не треба сумњати у намере, а разлике не само да су могуће већ се и подразумевају. У свему томе има помало романтизма и лутања. Али две су ствари неспорне: нуклеус српског интелектуализма својевремено зачет у Француској 7 и данас је доминантан у српској демократској свести. А то значи и у владајућој партији и у опозицији. Добрица Ћосић је данас патријарх српског духа ретка и баш зато драгоцена појава у нашој новијој историји.

У општим напорима у тражењу пута у будућност ваља се поново вратити Пашићевој државничкој мудрости: „Политика није оно што бисте ви хтели да реализујете већ оно што ви можете у овом историјском тренутку да остварите.” Имајући у виду ту чињеницу ову књигу топло препоручујем нашим политичарима као изванредан практикум за вођење државних и народних послова.

Ко је Васа Казимировић?

Пре свега човек који је две деценије радио на једној књизи. Затим скојевац, првоборац, један од оних које је само чудо извело из строја за стрељање, потом аустријски бизнисмен који је на крају банкротирао а данас живи у Љубљани као грађанин Беча. Највећи живи познавалац тајни бечких и немачких архива. Покретни трезор докумената који су озбиљно уздрмали нашу званичну историографију. И унели више светла у међународне односе Обреновићевске и Карађорђевићевске Србије. Ту је документ на латинском језику којим аустријски цар Србима у Крајини даје статус слободног народа на просторима данашње Хрватске. У то време Хрвати су били кметови на угарским и аустријским феудима – нису ли се управо тада зачели корени мржње према српском народу?

Монографијом о Николи Пашићу Казимировић открива како је један мали народ са својом мудром интелигенцијом успео да се избори за свој опстанак и сачува аутономност свога историјског бића између три велика и моћна царства. Цена није увек била мала: Петар Мркоњић, будући краљ, иде из Париза да диже устанак у Херцеговини, али иде преко Беча. Са знањем аустријских власти и са обећањем да ће, ако дође на престо, порадити на зближавању Аустроугарске и Србије. У Херцеговини Мркоњић ратује против Турака али ратује и за будући престо у Београду. Имао је присталица у српској војсци, а после атентата на Александра, 1903. године све је приписано „Црнорукцима”. Петар Карађорђевић дошао је на власт уз помоћ аустријске политике! А када је Пашић ушао у владу Србија је одмах потражила свој природни ослонац у Русији, што се Аустрији није особито допало. Међутим државничка мудрост је налагала да се не кидају везе са бечким ћесаром. Све су опције биле у игри само не изолација. Данашњи тренутак тежи је но икад и ето због чега треба „читати” Пашића.

Србија данас мора што пре да се одреди према магистралним правцима кретања у Европи. Ако се не будемо закачили за те возове прети опасност да останемо европска провинција, прети нам изолација.

Наставак на страни 8

ГРАД КОЈИ СЕ ГУШИ У НЕЧИСТОЋИ

... А ВОЗОВИ ПРО

● **Да ли нам је судбина да будемо затрпани смећем, или службе чији је то за**

Ових дана градом се пронела вест да је нашег човека ујео пацов. Нисмо успели да вест потврдимо, па ипак, због свега што је снашло житеље овог града склони смо да верујемо да је и тако нешто могуће.

Добро је познато да годинама кубуримо с хигијеном. Контејнери истина више не горе као ранијих година (проширила се топловодна мрежа) али су зато пуни смећа које није само у њима него и око њих, што због тога што су грађани аљкави, или се смеће нередовно износи. Кад дуне ветар цео град личи на огромно сметлиште.

Канализациона мрежа је на многим местима у критичном стању. Често се загушује, и прелива на улице. Септичке јаме се (непрописно урађене) зачас напуне јер се дигао ниво подземних вода па грађани „немају рачуна” да стално зову комуналце с цистернама. Лакше је да се вода једноставно излива по двориштима или још боље цревима спусти у градску мрежу за кишну канализацију. Неподношљив смрад и реална опасност од избијања заразе као да никог не брину.

Протекли састанци у градским месним заједницама на којима је вођена расправа о Извештају и Програму друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве, јасно су показали који су све проблеми. Од оних везаних за добијање телефонских прикључака, топловода, до оних везаних за проблем канализације. Житељи Рвата просто су вапили да неко из општине дође у 16, 19, 23, 32, 33, 34, 35 и друге улице и види како се тамо живи. Неко је чак поменуо и змије које излазе из огромне рупе на месту бивше капеле на гробљу?!

Купинац је прича за себе. У току лета представља најгору баруштину с дебелим слојем жабокречине, па кад кренете преко дрвеног мостића на коме је свака друга даска пропала, хтели не хтели, морате да запушите нос. Очи ипак не смете да затворите па не можете да не видите сво оно ђубре што се баца у и око канала. Ту су стари шпорети, бојлери, ципеле, кутије и флаше од уља и којекаквих киселина, угинула живина и живинчад и да нерећамо. Однедавно поред свег другог штрчи и нова огромна канализациона цев за коју кажу да је из система за кишн нализацију из центра града.

Кад се све ово види и зна а н не предузима, готово да је бес метно говорити о коловози тротоарима на којима је дебео блата или прашине (зависн временских прилика и неприл о шахтама које никад нису у н са коловозом, па су возачи нуђени да ради заштите своји ла возе слалом. Поклопци за ц су за неког изгледа прави м Чим се поставе, без обзира н личину и тежину, нестану. отвори зјапе празни месе Право је чудо како до сад нек настрадао. Кад се код отвор шахта или какве друге опасн ставе ограде и знаци упозоре тили час буду поломљени а однесен.

Својим изгледом и усло главне улице још које како м да задовоље, али оне споредне свему споредне. Почев од ул расвете па до блата до колена како баш у тим улицама живе сници тешких камиона са пр лицама па кад изађу оставе ду трагове, праве канале, а на асф нанесу толико блата да се

ПРОМОВИСАН СК — ПОКРЕТ ЗА ЈУГОСЛАВИЈУ

СОЦИЈАЛИЗ ИМА БУДУЋН

● **Поред јасне југословенске оријентације покрет ће се залагати за стварање блока левице. Чекајући савезне, СК ће изаћи и на општинске изборе? ● Пуна подршка мерама СФРЈ и ССНО.**

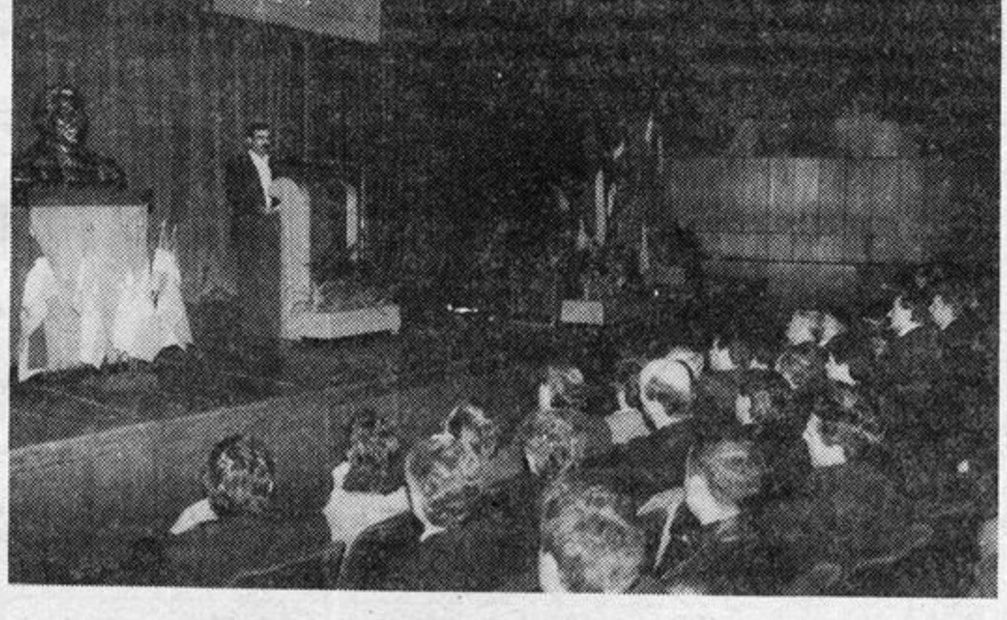

„Партија југословенских комуниста залаже се у првом реду за Југославију као заједничку домовину свих југословенских народа и народности који у њој живе и који треба да.су равноправни. Основни задатак Покрета и сваког члана стога јесте да је сачува, као мирну, слободну, независну и јединствену државу у којој ће бити равноправни народи и људи, а слободан и достојанствен сваки човек”. Зато југословенски комунисти пружају пуну подршку закључцима и мерама Председништва СФРЈ и Савезног секретаријата за народну одбрану ка мирном и демократском очувању земље, али истовремено од надлежних органа траже да одговарају сви кривци за настало стање у земљи.

Ово је између осталог речено на промотивном скупу СКЈ – Покрета за Југославију који је у Обреновцу одржан крајем прошлог месеца. Поред чланова и многобројних симпатизера у препуној позоришној сали Дома културе, скупу су присуствовали и гости из Градског одбора: Влада Ђурић, председник и Радосав Блажић, члан.

Најважнији задатак југословенских комуниста, речено је на скупу, јесте у првом реду економско јачање друштва и побољшање материјалног живота грађана. Опредељење за социјализам, као оснивни и једини могући облик друштвеног уређења, значи у првом реду друштво у коме неће бити експлоатације туђег рада и израбљивања туђег рада. У том контексту и опредељење за друштвену, односно државну и јавну својину као основне својинске облике, и тржишни начин привређивања. Приватна иницијатива, како се чуло на састанку, је корисна за „конкуренцију” и апсорбовање незапослености, али искључива оријентација ка приватизацији би значила историјску пљачку материјалних вредности југосло-

венског друштв тиче оно не мо слободно нити к која га својим м могућег економ

Посебну па дељењима парт ништа је посвет ма, али и опред СК Покрет за Ју елементарне гр могућности да с у политичком ж слу, и за државу на него и праве нос према проц дељења су јасна позитивне исто венских народа, ре од било ка рочито када су обзира на све ис сти у досадашњ лизма остаје и сивни развој југ

Упркос особ грама и платфор ских комуниста, другим „лево ор У првом реду о слободу, равнопр праведно друшт ционалистичке с а њихове полити одбацују.

Како се чул кратко време СК ју је у Обреновц ко 200 чланова, м совљењу чланст приоритетних за но устројство. Д очекивати форм зационих облика низације, а одма борна трка за Са до њих дође. Ин предлог да се С раме уз раме са о тивницима” укл општинске избор

НАЗЕ

к имају посебне критерије?

асвалт и не види. Онда нам заиста хоризонтална сигнализација због које се и ауто школа једном могла затворити, заиста не треба.

Зар нико не види?

Кад већ говоримо о саобраћају свима је јасно да смо дотерали цара до дувара. Сав саобраћај, и путнички и теретни, пролази кроз град. Коловози су деформисани, рупе се стално крпе, а опет их има. Пешаци и возачи су угрожени јер вертикална сигнализација није синхронизована, а о могућностима за паркирање да и не говоримо. Пошто нема довољно паркинга ни за путничка возила ни за камионе свако паркира где стигне. Милиција има преча посла, мисле возачи, па своје цистерне и шлепере остављају пола на коловозу пола на целом тротоару. Пешаци обилазе, провлаче се и моле бога да читави стигну тамо где су наумили. Ни радним данима а камо ли суботом кад је пијачни дан, не можете нормално проћи Улицом Вука Караџића. Поред „домаћих" возила на тротоарима и зеленим површинама које где год стигнемо немилице уништавамо, поодавно

се разбашкарују румунске „Дачије" и руске „Ладе". Нико их не дира. Кола хитне помоћи због велике фреквенције никако да се укључе у саобраћај, а градски аутобуси се провлаче између паркираних аутомобила као кроз иглене уши. Иако је давно дата реч, поред школа нема ни заштитних ограда са шареним рекламама ни лежећих полицајаца. Малишани зато морају да отворе не четворе већ осморо очију.

Цаба ми хоћемо у Европу. На прсте се могу избројати улази у стамбене зграде који нису „декорисани" отисцима огромних и малих блатњавих чизама с дубоким шарама, спрејом исписаним графитима сваке врсте, разбијеним сијалицама, папирићима.

Зелена пијаца је постала тесна. Тешко је ту одржати хигијену. Постоји само једна јавна чесма, канализација је давно пропала, а тргује се вала свим и свачим и што је за зелени пијац и што није.

Продавнице су нам тако – тако. Пошто раде, за предпоставити је да имају потребне санитарне и све друге услове. У приватним просто не можете да уђете јер се на малом простору натрпа толико робе да ни игла не може пасти. Тако у радњама, тако и у излозима. Неукус, да бог сачува. За аранжере изгледа нико никад није чуо. Пошто смо мало завирили у радње ево нас опет на улици. И поред све кукњаве да немамо пара појединци опет зидају велелепне куће или бар помоћне просторије, малтеришу, насипају, бетонирају, шта мари ако шљунак, песак, цреп или шут стоје на тротоару.

Наставимо ли овако можда ће нас заиста појести пацови.

Мирјана Митровић

ИНТЕРВЈУ С ПОВОДОМ

ПОСЛЕ ГЛАСАЊА — НЕМА КАЈАЊА

Господине Славковићу, наше новине су у два узастопна броја објавиле ваше име као посланичког кандидата демократске странке. Ви, међутим, нисте били на гласачким листићима. Хоћете ли нам рећи шта се то десило.

– Десило се нешто трагикомично. Трагикомично зато што у нашем Месном одбору о свему одлучује председник, дакле појединац, што ме неодољиво подсећа на комунистичку хијерархију, где онај Први може да ради шта хоће: да поставља и смењује људе, да их дели на подобне и неподобне, а они испод њега су ту само зато да дигну два прста и тако формално „озаконе" моћ Појединца. А комично је објашњење нашег председника зашто ја не могу бити посланички кандидат за Обреновац.

– Наше читаоце, као и Ваше несуђене бираче, сигурно интересује и та „комична страна".

– Онда морам од почетка.

Доста давно смо доктор Батић и ја предложени за посланичке кандидате, што је једнодушно прихваћено од свих чланова странке. Ја сам, додуше, покушао то да избегнем (моје речи у вези с тим налазе се у Записнику), али су људи желели да баш ја будем посланички кандидат за Обреновац, јер сам у овом граду релативно позната личност и никада нисам био члан Савеза комуниста. Речено је још да више то није само моја лична ствар, него морам мало и да се жртвујем за добро целе странке. Тако сам прихватио. Међутим, неколико дана пре почетка избора, председник Батић ми је пред неколико чланова наше странке САОПШТИО да ће Он бити кандидат за Обреновац, а ја за села. Разлог је „за пукнути од смеха" – што би рекла наша браћа Калашњикови.

Наиме, каже Батић, он не би добро прошао у селу, јер сељаци не воле адвокате, а сем тога, Батић почиње на слово „Б", па ће бити први на листи а народ ће, по навици, гласати за првог, а ја сам тек на слово „С", па бисмо због тога могли да изгубимо изборе.

Наравно ту одлуку је донео сам доктор Батић, без консултације са Месним одбором или члановима странке. Интересантно је да том приликом први пут, није вођен записник.

Због целе те уједурме ја сам, са индигнацијом, одбио кандидатуру.

– Да ли је на неком Вашем састанку објашњено зашто сте одбили?

– Колико ја знам, речена је само једна проста реченица: „Тома је одбио". Мене је на улици заустављало много људи, међу којима и чланови странке, интересујући се зашто сам „скинут" са листе. Да је то лепо, демократски разјашњено, ми сада не бисмо морали ни да водимо овај разговор за новине.

– У „чаршији" се прича да тамо постоје неки кланови и да ће Вас све избацити из странке.

– Ја сам један од ретких људи који верује да је чаршија наша прва слободна штампа и да је та прокужена чаршија често у праву. Што се кланова тиче, знам једино да ја никада не могу припадати неком клану. Рођем сам као појединац, живим усамљено, умрећу као јединка... Значи, ја могу да припадам само себи. И још нешто да вам кажем: не знам ко би то могао мене да избаци из странке, сем ако се не мисли на једну групицу која увек држи два прста на готовс, спремна да гласа против сваког ко се усуди да бар мало критикује Батића.

Т. Славковић у разговору са нашом новинарком

– Зашто множина, зашто кажете „Батиће"?

– Зато што наш председник има тату, а тата има странку. Тата је и секретар, и благајник, и главни идеолог. Његова фанатична жеља да му син успе, направила је и сину и странци „медвеђу услугу". Код њега су сви сумњиви и сву су под „присмотром", нарочито они који би, својим знањем и умењем, могли да угрозе његовог сина. Лично мислим да младом Батићу то није ни мало пријатно, али да не може ништа да учини.

– На крају, реците нам шта мислите о протеклим изборима.

– После гласања – нема кајања! Али, ја ћу, покушати да изнесем нека своја размишљања о томе.

ПРВО: Мислим да је изборе у Обреновцу изгубио СПО, као најмногољуднија странка, неадекватна избором посланика.

ДРУГО: У другом кругу Батић је направио дилетантску грешку, позивајући Шешеља за госта само пет сати пре „предизборног ћутања". Том приликом, Шешељ је све време нападао Драшковића и СПО, чији су чланови, углавном испунили салу и све дотле били спремни да гласају за опозиционог кандидата.

ТРЕЋЕ: И поред свега горе речено, сматрам да је Обреновац наклоњен опозицији. Бивши комунисти (сада под надимком социјалисти) добили су изборе захваљујући јаким упориштима у Дому стараца и Музичкој колонији.

Што се избора у нашим селима тиче, ту не бих могао да победи нико сем социјалиста.

(Да бих ово анализирао и објаснио, био би потребан бар још оволики простор).

Каћуша Николић

М ОСТ

то се самог тржишта ити нити апсолутно нтроле. Држава је та а мора заштитити од и политичког хаоса.

у програмским опредугословенских комуполитичким слободаљу према прошлости. авију се залаже за све ске слободе, али и за појединац учествује гу земље. У том смиће бити не само прав Када је у питању одти програмска опредају се поштовати све ке тековине југосло се истовремено зазиглорификације, наитању личности. Без ене тешкоће и слабоазвоју, идеја социјаље основ за прогреовенског друштва.

сти политичког про Партија југословенемна је на сарадњу са тисаним партијама". а које се боре за мир, ност, демократско и Остале, углавном наене, се оштро осуђују платформе априори

на састанку, за врло Покрету за Југославиступило нешто пре праве акције на омаек предстоје. Један од ака је и организацијаја овог месеца треба ње основних органии и Општинске орга том следе и предизе изборе, наравно ако са скупа је потекао и Покрет за Југославију лим „страначким прои и у предстојеће Републици.

Н.Павличевић

ПОДВИГ ГОДИНЕ

ВИДАРИ ЧИСТОГ СРЦА

● Ученицима прошлогодишњег IV-4 ОШ „Јован Поповић" специјална награда „Вечерњих новости" за подвиг године — Својој учитељици с љубављу ●

Крајем јануара у Скупштини Града ученицима прошлогодишњег IV-4 разреда основне школе „Јован Поповић" додељена је специјална награда „Вечерњих новости" за подвиг године.

Мали враголани, сада већ ученици петих разреда, дали су наду и вратили у живот своју тешко оболелу учитељицу **Љиљану Јанковић**. Док је Љиљана лежала у болници, а њима се мењали учитељи заменици, они су својој учитељици писали дивна, топла писма и песме, посећивали је сваког викенда који је провела код куће, од њене собе направили су сликарски атеље и успели да те исте године на „Змајевом" конкурсу ликовних радова освоје чак 10 првих и једну специјалну награду.

Кад се учитељица после седам месеци боравка по разним београдским болницама вратила кући, а онда и у учионицу њиховој срећи није било краја.

– Учитељичина љубав према нама нагнала нас је да јој најпре пишемо а онда и посећујемо, каже **Марина Ђурђевић** сада ученица V-4.

– Не може се речима казати оно што су деца учинила за мене, то се може само осетити. Вратили су ме у живот. Син ми је у време мог боравка у болници био у војсци, обилазио ме је неколико пута, долазили су ми и пријатељи. Моје колеге су по мене долазили у болницу сваког викенда довозили ме кући а онда опет враћали. Сви су били пажљиви али деца, деца су ми дала нови импулс и вољу за животом. Због њих сам поново узела дневник и ушла у учионицу. – каже Љиљана Јанковић.

Иако више нису у истом разреду ученици Љиљане Јанковић се и даље друже. И данас заједно посећују учитељицу, пријатељују. У знак пријатељства једни другима чине ситне поклоне урађене сопственим рукама. Полица у учитељичином стану препуна је разних ситница. У свакој тој стварчици усађено је много љубави и поштовања за ону која их је научила да пишу прва слова, да читају али и да буду људи.

Мирјана Митровић

НОЋ ДУГИХ НОЖЕВА

Ноћ између 25. и 26. јануара остала је непроспавана у многим српским домовима, посебно домовима војника који своју војну обавезу служе у касарнама Туђманове Независне државе Хрватске.

Страх и неизвесност је и у домовима наших суграђана, посебно оним чији синови су војници у Карловцу, Копривници, Загребу, Постојној (Словенија) и осталим касарнама и гарнизонима Хрватске и Словеније.

Истичући неспособност државе да разреши стање, огорчена и пуна гнева, мајка војника у Загребу није желела својом патњом, како рече, да попуњава новинске ступце... обреновачких или било којих других новина. Разговор за новине одбиле су и мајке војника у Карловцу, Копривници и Постојној. Само монструми, а не људи, могу тако нешто припремити недужним женама, деци, војсци, рекле су.

Наду Младеновић, мајку војника на одслужењу војног рока у Загребу затекли смо на радном месту. – Живим за његова писма, телефонске позиве... који су све ређи. Неизвесност ме већ слама... али гајим наду да ће све бити у најбољем реду. Где су све оне мајке са Трга Јелачића? Имају ли и оне синове... Ми, српске мајке, не бисмо дозволиле да њихови синови немају миран сан, да не смеју да прошетају улицама града. Каква то негативна енергија човека претвара у монструма? Неће ли Председништво државе дозволити да ми, мајке решавамо судбину Југославије. Шта се још увек чека? Зашто се не ухапсе они који нашој деци нуде нож, олово и отров?

Ми, мајке, бранићемо нашу децу, рекла је Нада.

К. Николић

Наставак са 6—7 стране

Пред нама је време мудрости?

Тачно јер то диктирају и друге околности. На овим нашим балканским просторима демографска карта се мења из дана у дан. Најбројнија популација од 16 до 18 милиона су следбеници Ислама. Пошто ова религија не признаје националну већ само верску одредницу они се врло брзо могу трансформисати у јаку хомогенизовану снагу односно политички субјект. Европа и ми на то морамо рачунати, то је реалност с којом се мора живети а никако игнорисати. Они настоје да пониште све наше трагове на тим просторима да би показали властиту самобитност коју им, наводно, неко оспорава. Треба да седнемо, да разговарамо, да кажемо ваше је биће, ваше порекло словенско. Историја вас је натерала да постанете то што јесте и нема потребе да доказујете илирско порекло када сте производ једног бурног времена и ми морамо заједно да живимо. Моја издавачка кућа има у свом програму планиран сусрет највећих интелектуалца из земље и света: хришћана, Јевреја и муслимана. Сусрет најумнијих из ове три цивилизације биће један од првих покушаја да се овај проблем промишља на глобалном плану. Јеврејска цивилизација је стара 5.000 година и одржала се без држава, подељено и разбијено хришћанство које је већ дало један фашизам који се, нажалост, и данас препознаје и, коначно, ту је и трећа религија: офанзивна и најортодоксија. Она, на нашу велику несрећу, проповеда да све што није у служби пророковој нема разлога за постојање, нема вредности. Та религија не познаје милосрђе ни самилост, није индивидуално конципирана већ функционише у колективитету. Хоџа је заступник бога као што је код католика папа. Код православља управо је наглашен крајњи индивидуализам који, сам у својој слободи, комуницира са богом на начин и у зависности управо од тог индивидуалитета. То је у корену српског бића, тај индивидуализам је немогуће укинути јер је то његов генетски код. Према томе људска и грађанска слобода је у природи овог човека па стога наметљива опоминања Европе делују сувише претенциозно, са добрим политичким набојем труди се да нас поучи ономе што је заправо у природи српског бића. Апсурд у служби политике! Према томе ја верујем да је заједнички живот могућ, да ове три цивилизације само у толеранцији, чувајући при томе свој духовни идентитет, могу дати одговор на егзистенцијална питања будућности.

Постоји ли опасност од искључивости, бар на овим нашим просторима? Сад се сви позивају на своју аутохтоност, демократске традиције, „повијесне тежње и права"?

Од нас је захтевано читава пола века да живимо са потиснутим националним осећањем. Зашто? Посматрано само у духовном смислу радило се о антицивилизацијској идеји општег упросечавања чији би крајњи резултат требало да буде да смо сви дали подједнак допринос историји културе, демократије, цивилизације. Некоме је било стало да поништи нашу духовну баштину која је уграђена у темеље европске цивилизације. Други не могу изаћи са сличним аргументима, сем ако их фалсификују. Године 1838. између три моћна царства нашла се једна млада држава са најдемократскијим Уставом у Европи и тако постла директна опасност за велике монархије. Требало ју је спречити и у томе се успело, али не за дуго јер ће се тај демократски дух непрекидно испољавати да би онда силом био потиснут, е да би били ближи онима који су, кад год су били у прилици, изражавали „посебну захвалност" из које није био искључен ни геноцид. Живот није сав у хлебу, записаће Достојевски, овај народ управо је то показао кроз своју богату историју.

Шта је то „Нова Европа"?

Мала издавачка кућа која је за оно што ради добила бројна признања и већ данас оставила значајан духовни траг у српској култури и историографији. Готово да се специјализирала за откривање намерних затамљења наше прошлости. На трагу смо „ђаволских архива" а ако се само неке од хипотеза потврде нужно ће доћи до штампања нових уџбеника историје. Атентат у Сарајеву, примера ради, прилепио се Србима да су „узрок трајне нестабилности на Балкану и Европи". Ту тезу је „однеговала" Аустро-Угарска а доградила Коминтерна и Ватикан. Међутим, шта ако се докаже да Србија уопште није учествовала у припремању атентата? Фердинанд није био син већ рођак Франје Јосифа усто омражен од дворске камариле и ожењен Чехињом. Да ли је Гаврило Принцип можда, био немачки шпијун који су били прави мајстори и егзекутори у одбрани својих интереса? И шта би онда остало од „српске кривице"? Или би се већ нашао неко ко би нас окривио за нешто треће? Судбина овог народа није да се стално оправдава пред светом већ да се изборе за место које мучно праву припада. А то место је врло високо.

Разговор водио
Петар Лалић

ЖЕНСКИ РАЗГОВОРИ

НИСАМ ТИ ТО ПРИЧАЛА

„Чим смо се с краја прошле онако примириле, знала сам да нешто гадно спремамо", директно ће у политичком маниру „вођа" седељке. „После онолико политичких и штрајкачких митинга са мушком доминацијом, могло се и очекивати да ће се пред хиљаду калашњикова испрсити – жене".

Кад мало боље размислим има ту нечега: очито да Југословенска армија није заплашила господина Туђмана, али пар хиљада југословенских жена пред Палатом федерације итекако... Само никако да схватим који разлог је јачи за „дезертерство": оно што би чуо испред, или што би се говорило у згради Федерације. Као и многе друге тајна ће остати у „списима" Хрватског врховништва?!

„Жене Југослвије траже мир и слободу за своју децу, а наше другарице из ЖЕСТ-а, БЖЛ-а и још неких Покрета наврле на министарство", нагло ће следећа... Таман сам се заплашила који је то Владин ресор у опасности, кад она настави: „Али не било какво, овога пута Министарство за жене. Лично су то затражиле од новоустоличених посланика!"... Не знам конкретно чиме би се овај скупштински огранак бавио (оних 20-так су ваљда све покупили), али тешко да ће нам мушки обојена Народна Скупштина такав луксуз учинити. Или би и на челу таквог Министарства седео главом и брадом – ОН! Од такве заштите боље је онда одустати?!

„Скупштина нам је све хармоничнија, некако заједљиво ће следећа. Додуше, требало је већати неколико дана, пролити много зноја и дискусија, али се на крају и социјалисти и опозиција готово једноумно нађоше на истим коефицијентима"... Једва схватих да другарица управо анализира новоутврђену вредност посланичких зарада...

„Нешто размишљам, настави она, да у следећим изборним активностима кандидујемо само незапослене... Тако ће бар до свог парчета хлеба пре стићи у посланичким него ли у фабричким халама"... Идеја није ни лоша: тако би истовремено решили и социјално и женско питање. Јер и на Бироима за запошљавање нас је огромна већина!

„Ако је тачно да на младима свет остаје, онда пропадосмо", готово хаотично пређе на нову тему постарија дама." Била сам уверена да су за распарчавање друштвене имовине задужени неки партијски другови, кад ето „подмлађене афере". И све то под паролом – Нове демократије"... Другарица се, нема сумње, са разлогом забринула за моралну будућност подмлатка, али мене, морам признати мучи нешто друго: откуда нашој омладини имовина вредна 6 милиона долара... Тим пре што смо годинама закључивали, уз препоруке омладинских руководстава, да су нам млади „у запећку" Уосталом, све је то ствар (политичког) одгоја!

„Кад све ово слушам, са жаљењем ће следећа, предлажем да ове године 14. фебруар одложимо"... Окупљене за столом је погледаше са запрепашћењем, али она мирно запита: „Иначе, како ћемо то и са киме дочекати Дан љубави"... Колико видим ни мачји свет овог фебруара није насео текућој политичкој ситуацији, па зашто онда ми, запитах се. Бар тај дан жене морају максимално искористити, кад смо већ олако 8. март препустили мушкарцима!!! Уосталом, нисмо ни ми више Енглези. Ако су они решили да и Законом жену заштите од сексуланих прохтева рођеног мужа нека им је са срећом... Само нека нас не увлаче у сличне „муљке"!

О томе зашто се Катарина Оксемберг није појавила на Светосавском балу – никаквог објашњења... и у београдском ЗОО врту „женке" су у предности: камила, дар либијског председника Гадафија донела је на свет – ФАТИМУ... Несврстани иду даље!

Новка Павличевић

Моје дете биће добар ђак

ЗНАЧАЈ ДЕЧИЈИХ ИГРАЧАКА

Уколико сте 27. јануара на 3. каналу ТВ гледали емисију у којој је гост био наш познати редитељ Јован Ристић, свакако нисте пропустили његову реченицу: „Играчке су фантастична ствар, само нису за децу, деца их покваре". У том тренутку популарни Рица није био свестан да је тако, правећи шалу на рачун одраслих, у ствари афористички показао став одраслих према дечијим играчкама.

Најчешће купимо детету скупоцену играчку, ставимо је на полицу регала, а дете је добија само повремено, као награду, да се мало поигра, па је вратимо „где јој је место", да је не поквари. Или вам се можда бар једном догодило да се са супругом унесете у разгледање и упознавање нове играчке вашег детета, а оно је притом сасвим равнодушно посматра... Морате признати да вам се догодило и то да детету купите играчку која се вама допала или коју сте можда некад желели, а при том нисте ни помислили да ли ће је дете прихватити, да ли је корисна или да ли је за његов узраст.

Укратко, дечија игра и играчке имају веома велики заначај за правилан психофизички развој детета.

Приметили сте да сасвим малу децу занима необраћени сирови материјал: барица, песак, хартија да по њој шара, итд. Овај материјал ће остати привлачан и кроз читав школски период, само ће начин играња постати сложенији односно играње ће бити стваралачко. Сећате се како се ваш малишан у почетку играо песком: голом руком би рио по њему, хватао и пуштао кроз прсте, пресипао из једне кофице у другу, а већ са две године, дете меша песак с водом и од њега меси колаче и слично. Статистика је утврдила да у целокупном предшколском периоду дете највише времена проведе у играма са сировим материјалом. Ту су и друге играчке. Али пођимо редом.

Стручњаци за васпитање кажу да играчке морају строго испуњавати одређене захтеве: психолошке, педагошке, хигијенске и естетске.

1. **Психолошки захтеви:** играчке морају одговарати узрасту детета то јест његовим физичким и психичким способностима. Тако ће дете у колевци имати звечку, а 12-годишњаци бадмингтон.

2. **Педагошки захтеви:** играчка мора подстицати дете на активност, односно на игру и доприносити његовом сазревању: разни конструктори ће га на пример веома ангажовати.

3. **Хигијенски захтеви:** играчке морају бити такве да се дете не сме њима повредити, ивице не смеју бити оштре, боје морају бити постојане (сећате се како у једној фази развоја дете све што држи у рукама трпа у уста). Једном речи, играчке не смеју бити штетне и морају бити безопасне.

4. **Естетски захтеви:** играчке морају бити лепих, складних и пријатних облика и боја јер као такве развијају естетска осећања детета.

У периоду пре поласка у школу дете би требало да има све или неке од ових играчака: лутке и колица, кофери и гардероба за лутке, прибор за шивење лутkама, за кување, прање и пеглање, чишћење стана, саобраћајна средства, макете семафора, мостова, гаража, животиње од разног материјала, ормарић са алаткама, материјал за градњу, конструктивни елементи, табла и прибор за цртање, сликовнице, илустроване књиге, музички инструменти – играчке, грамофон, колекција плоча, спортски реквизити – лопте, рекети и др.

Полазак у школу доприноси промени дечијег интересовања, али играчке остају и даље неопходне за дечији развој. Важно је ово да знате:

– играчака нека не буде ни превише, ни премало. Сувише велик број играчака ће дете збунити и расејати.

– деца више воле играчке којима сами могу мењати облик и њима слободно манипулисати. Искуство нам показује да купљена играчка није увек и најбоља. Такве играчке деца врло радо разграђују, растурају, па се затим играју њиховим деловима.

Дакле, поштовани родитељи, у игру са својим дететом и његовим играчкама!

Илустрација и избор афоризама
Весна Алексић

„Посматрајте и слушајте како се девојчице опходе са лутkама и шта чине дечаци са фигурицама војника и коња, па ћете видети како се у дечијој уобразиљи огледа стварност живота који га окружује" Ушински

Пише
Анастасија Ивковић

ИСПРАВКА

У прошлом броју Обреновачких новина, у тексту Ускликнимо с љубављу, изостављено је име једног од овогодишњих домаћина славе Светог Саве, Проке Јовановића из Белог Поља.

Извињавамо се господину Јовановићу и читаоцима.

РЕДАКЦИЈА

УГОПРОМЕТ

ПП УГОПРОМЕТ
ПРИВАТНО ПРЕДУЗЕЋЕ
ЗА УГОСТИТЕЉСТВО, ТУРИЗАМ И ТРГОВИНУ ● КРТИНСКА — ОБРЕНОВАЦ ● Тел.: (011) 873-690
Жиро рачун 60807-601-53087 ● СДК Обреновац

- Велики избор свих врста роба
- Прехрамбени производи
- Електротехничка роба
- Квалитетна сточна храна
- Резервни ауто и тракторски делови
- Грађевински материјал
- Продаја на велико и мало
- Повољне цене
- Ми смо увек испред ваших жеља
- Пословне просторије на базенима

телефон: 873-690

Миладин Танасић

»ТРАНСПОРТКОМЕРЦ« ОБРЕНОВАЦ

АГЕНЦИЈА ЗА ОРГАНИЗАЦИЈУ ПРЕВОЗА, ПОСРЕДОВАЊЕ У ПРЕВОЗУ РОБА И РАДА ГРАЂЕВИНСКЕ МЕХАНИЗАЦИЈЕ
Ул. Маршала Тита 189 — Базени — Тел. 871-550, 873-690 — Жиро рачун **60811-620-16-766-50-0224352** код СДК Обреновац

Продаја—посредовање путничких аутомобила домаће и стране производње и сва остала моторна возила

- *Бескаматни кредити*
- *Кредитирање на 33 месеца са 20 одсто учешћа*
- *Рок испоруке — пет месеци од дана уплате*
- *Сваког дана од 07 до 17 часова у просторијама агенције*

БИБЛИОТЕКА "ВЛАДА АКСЕНТИЈЕВИЋ" дигитална колекција

CORONA TRADE d.o.o.

export - import

Nudi Vam veliki izbor i po povoljnim cenama :

* Kompletnih bebi - programa domaće i uvozne opreme
* Dečje odeće i obuće

maloprodaja:

prodavnica **JUNIOR** u Obrenovcu,
ul. Vuka Karadžića 58

velikoprodaja:

Obrenovac, D.Markovića 11

* Privatnim trgovinskim preduzećima i samostalnim trgovinskim radnjama, vršimo usluge automatske obrade podataka, tj. knjigovodstva pomoću kompjutera u skladu sa najnovijim propisima, kao i potpuno hardversko i programsko opremanje.

/fax: 011 871*478

АДВОКАТСКА КАНЦЕЛАРИЈА
МИЛОВАН МИЋИЋ

Војводе Мишића, 19

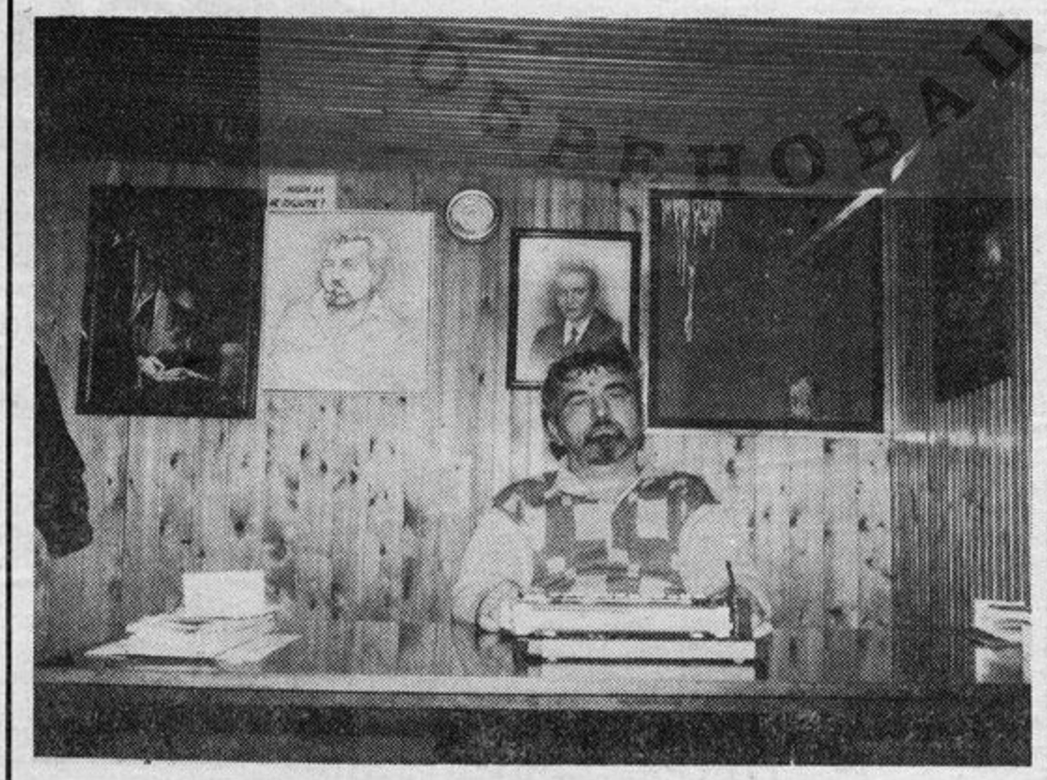

- *Правни савети*
- *Заступање у свим врстама парница*
- *Правна заштита*

ФОТО—СТУДИО ЕКСПРЕС

ЛАЗИЋ МИОДРАГ, М. ТИТА 111, ОБРЕНОВАЦ

- *Све врсте фотографије и развијање филмова-експрес израда*
- *Рођендани, свадбе, свечане прилике — на вама је само да се смешите*
- *Цео живот у објективу нашег фотоапарата*
- *Гледајте право — за скретања не одговарамо*

ЧАСОВНИЧАРСКА РАДЊА

Стефановић Душан, Војводе Мишића 209

ПРОМЕНА ЛОКАЦИЈЕ

- Обавештавамо цењене муштерије да од Нове године пословимо у новим просторијама у Улици Војводе Мишића 209.
- Ваш часовник — наша брига

СТР ЗА ПРОМЕТ НА МАЛО

КОЛОР ЦЕНТАР

Јовановић Радмило, М. Тита 168, Обреновац

- Велики избор боја и лакова
- Електроматеријал
- Цене ниже до 30 одсто

КЊИЖАРА **„МАША“**

Вука Караџића 28, Обреновац

- Велики избор школског прибора и учила
- Књиге свих издавача
- Школске торбе за све генерације
- Наруџбине на тел. 873-319

ФУДБАЛ

ФУДБАЛЕРИ РАДНИЧКОГ ВРАТИЛИ СЕ СА ПРИПРЕМА ИЗ ЧЕШКОСЛОВАЧКЕ

Напуњени акумулатори

После 10-дневних припрема из Чешкословачке вратили су се фудбалери српсколигаша Радничког. Припреме су у потпуности успеле и стручни штаб је веома задовољан радом и залагањем фудбалера.

– Припремали смо се у туристичком излетишту Милови, удаљеном око 90 километра од Брна – рекао нам је Радослав Шугић, вођа пута. – Пријем и гостопримство за сваку су похвалу и веома смо захвални Влади Недељковићу „Генти" преко чије смо организације ишли. Све је то погодовало нашим фудбалерима па им није било тешко да издрже и највеће напоре. Смештај и услуге у хотелу су такође биле изванредне.

Тренер Милета Попов посебно је расположен радом фудбалера.

– Тренирао сам и професионалне екипе и увек је било играча који су на заједничким припремама тражили шансу да и „одахну" – истиче Попов. Међутим, наши играчи радили су са таквим жаром и еланом да заслужују сваку похвалу. Ових десет проведених дана биће од велике користи јер су играчи више него добро физички припремљени. Због ниске температуре тренирали смо само два пута дневно што мислим да је сасвим довољно. Због залеђених терена нисмо одиграли ни једну утакмицу, али мислим да то није утицало да припреме буду од велике користи. До почетка првенства одиграћемо најмање 12 пријатељских утакмица, које ће нам послужити за уигравање екипе и отклањање уочених грешака.

По речима тренера Попова тренинзи се и поред утакмица настављају несмањеном жестином. Поред игралишта, користиће се у случају лоших временских услова и спортска хала.

УСПЕШНА ЈЕСЕН ОФК УРОВЦА

ДИГЛИ СЕ ИЗ ПЕПЕЛА

Некадашњи фудбалски бум, не само општинског већ и београдског фудбала, ОФК Уровци поново су на путу некадашње фудбалске славе. Пре осам година неустрашиво су кренули у поход ка успеху. Из године у годину прелазили су из ранга у ранг, да би коначно стигли и до Београдске зоне. Међутим, захуктала машина уровачког фудбала, после неколико непромишљених инцидената, налетела је на фудбалске моћнике. Као што су се метеорски винули ка врху, после многих неправди, као комета стрмоглавили су се у општински ранг.

– Ни највећи оптимисти нису веровали у наш опстанак, поготову не у ренесансу – каже Миодраг Лукић, дугогодишњи секретар клуба. – Међутим, оно што је годинама красило наш клуб, а то је љубав према фудбалу није могла да се угаси. Не баш тако лако и без проблема нисмо стигли до првог места на минулом општинском првенству. И поред свих перипетија и покушаја да се зауставимо, успели смо да се пласирамо у Прву београдску лигу.

Јесењу сезону у Првој београдској лиги Уровчани су завршили на другом месту, пет бодова мање од јесењег лидера Винче. Са осам победа, три нерешена сусрета и четири пораза, Уровчани су освојили 19 бодова који им дају наду да се могу умешати и у трку за наслов првака.

– Без обзира на све недаће и перипетије, нисам задовољан јесењим пласманом – категоричан је тренер Воја Костић. – Са мало више озбиљности у раду и залагању могли смо и ми да стигнемо до јесењег трона. Да су играчи редовно тренирали, да нису неоправдано изостајали са утакмица, успех не би изостао.

На путу старе славе — ОФК Уровци

Тренер Костић истиче и проблем суђења. Огорчен је на суђење у Винчи као и на некоректно понашање домаћина, који нису бирали средства да остваре победу.

– И у Степојевцу смо драстично оштећени пристрасним суђењем – наставио је Костић. – Ми не тражимо да судије навијају за нас, већ да суде коректно и у духу правила фудбалске игре.

У току јесени навала Уровчана је са 38 голова најефикаснија у лигарфор обреновачког Радничког.

Јесење првенство је показало да су Уровчани добро плаћену школу изванредно изучили. Организације утамица су беспрекорне, нема више инцидената и гостопримство је на завидној висини. Уколико наставак првенства протекне у спортском надметању, без форсирања и закулисних радњи, Уровчани се могу надати новом тријумфу. То не би било изненађење, јер у Првој београдској лиги имају најбољи и најквалитетнији тим.

ВЕСТ ПО ВЕСТ...

• • •

Стеван Зорић, дугогодишњи тренер јуниора Радничког, убудуће помагаће у раду и тренеру сениора Зорану Јевтићу.

• • •

Рукометашице Радничког у првој утакмици наставка првенства поражене су од другопласиране екипе Друге савезне лиге, Пролетера из Зрењанина са 14:22 (7:9).

• • •

Уместо Велибора Миловановића, који је поднео оставку, за тренера Стрелца из Мислођина именован је Петар Ранковић, дугогодишњи фудбалер овог клуба.

• • •

ОФК Бело Поље, јесењи лидер Прве општинске лиге, провешће осам дана на Тари у оквиру припрема за наставак првенства.

Страну припремио,

Предраг Динић

ПРВЕНСТВО ОПШТИНЕ У ОДБОЈЦИ

ДВА КАНДИДАТА — ЈЕДНО ПРВО МЕСТО

Првенство општине у одбојци одвија се у „мртвој" турци између тимова без пораза, „Буде Давидовића" и „Екстракт 12". Директан сусрет ове две екипе решиће питање овогодишњег првака општине у одбојци.

Резултати 7 кола: Мислођин — „Буда Давидовић" 0:3, Пионир — Студент 3:0, Орао — Палеж 0:3, „Екстракт 12" — ТЕНТ РСИ 2:1. Бело Поље слободно.

„Буда Давидовић"

	6	6	0	17:1	12
„Екстракт 12"	6	6	0	14:4	12
Бело Поље	6	4	2	13:5	8
ТЕНТ РСИ	6	3	3	9:9	6
Пионир	6	3	3	7:11	6
Палеж	6	2	4	9:9	4
Мислођин	7	2	5	8:13	4
Орао	7	2	5	5:16	4
Студент	6	0	6	2:16	0

КОШАРКА

ДРУГА СРПСКА ЛИГА (МУШКАРЦИ)

ТЕШКА ПОБЕДА

РАДНИЧКИ – ПРВА ПЕТОЛЕТКА 93:84 (47:47)

Хала спортова. Гледалаца: 100. Судије: Максимовић (Београд) и Матић (Ваљево).

РАДНИЧКИ: Хускић 25, Николић, Нешковић, Калоперовић 27, Синкијевић 11, Илић 17, Јовановић 9, Јовичић 4, Кочов.

ПРВА ПЕТОЛЕТКА: Минић, Максимовић 11, Милутиновић 30, Лазић, Милојковић 10, Ацковић, Декић 1, Обрадовић 4, Стојадиновић 11, Станојевић, Милићевић 17.

Слободна бацања: Раднички 15 – 11, Прва петолетка 26 – 19.

Два узастопна пораза у гостима као да су „пробудила" кошаркаше Радничког који су уз доста труда и борбености савладали одличне госте из Трстеника. Од самог почетка се видело да гости не презају много од домаћег терена и без страха играли су своју игру. Изванредни бекови Максимовић и Милутиновић, нарочито овај други који је постигао осам „тројки", прецизним шутевима нису дозволили домаћину да оствари вођство. Таквом игром гости из Трстеника успевали су да одрже равнотежу и прво полувреме заврше нерешеним резултатом.

У наставку сусрета домаћи кошаркаши заиграли су знатно боље у одбрани а прецизним шутевима покопавали наде гостију да могу тријумфовати. У одлучујућем моменту Хускић, Калоперовић и Илић били су непогрешиви стрелци који су омогућили коначан тријумф Радничког.

ШАХ

ЗАВРШЕН ПРВИ ДЕО ШАХОВСКОГ ПРВЕНСТВА ОПШТИНЕ

ФИНАЛЕ 16. ФЕБРУАРА

Овогодишње шаховско првенство општине донело је доста узбуђења. Мада је било предвиђено учешће 24 екипа, због отказа на првенству је учествовало 18 учесника подељених у три групе. Петим колом завршен је први део првенства којим је решено питање финалиста. Наиме, према пропозицијама право учешћа у финалу стекле су по две првопласиране екипе из све три групе. Прошлогодишњи победник, екипа Ветеран из РО „Драган Марковић" и поред пораза у првом колу изборила је пласман у финале. Пријатно су изненадили шахисти Великог Поља и Ројковца. Наиме, шахисти из Ројковца били су на прагу финала али их је Прва искра са поеном предности престигла и онемогућила да се пласирају за финални део.

ПРВА ГРУПА: Резултати 5 кола: Прва искра — Плава птица 3:3, Ројковац — Пионир 4:2, Омладинац — „14. октобар" 3:3.

ПЛАСМАН: Плава птица (ТЕНТ) 21,5. Прва искра 19, Ројковац 18. Омладинац (Раднички) 12,5. „14. октобар" (РО „Драган Марковић") 10 и Пионир (РО „Драган Марковић") 9 поена.

ДРУГА ГРУПА: Ветеран — Велико Поље 4:2, Мислођин — Омладинац 5:1, Звечка — Ласта 0,5:5,5.

ПЛАСМАН: Ветеран (РО „Драган Марковић") 22. Ласта 19. Мислођин 17,5. Велико Поље 13,5. Омладинац (Стублине) и Звечка по 9 поена.

ТРЕЋА ГРУПА: Машинац — Палеж 2,5:3,5. „Буда Давидовић" — Рятари 3,5:2,5. Сава — Омладинац 1:5.

ПЛАСМАН: Палеж 19,5. Омладинац (РО „Драган Марковић") 18,5. „Буда Давидовић" 17,5. Машинац (РО „Драган Марковић") 16,5. Рятари 12,5 и Сава (Скела) 5,5 поена.

За финале пласирали су се: Ветеран, Плава птица, Палеж, Прва искра, Ласта и Омладинац.

БОРИЛАЧКИ СПОРТОВИ СВЕ ВИШЕ ПРИВЛАЧЕ МЛАДЕ

Из клупе на трон

Поред каратиста Радничког, који су изборили пласман у Другу савезну лигу и направили прави спортски бум, и кате тим овог клуба постиже запажене успехе.

Најбољи међу најбољима је кате тим старијих пионира Радничког. Бисери овог тима браћа близнаци Предраг и Ненад Милосављевић са Игором Радовановићем постигли су највећи клубски успех. Са тајнама овог спорта упознали су се у 11 години да би после само три године стигли и до првог места на државном првенству. Тренер Зоран Лапчевић, велики ентузијаста и државни репрезентативац, са доста стрпљења и труда упорно је радио са овим дечацима. Тај његов рад није остао без резултата, јер већ 1988. године, само после дванаестомесечног тренирања, ови голобради младићи освојили су друго место на првенству Београда. Годину дана касније тријумфују на првенству Србије, да би прошле године стигли и до првог места на државном првенству у својој категорији.

– Веома сам поносам успехом мојих пулена – са осмехом прича тренер Зоран Лапчевић. – Поред њихове упорности и воље посебно бих истакао и њихов таленат. Са каквом елеганцијом вежбају на сваком такмичењу, тешко је описати. Зато се и не треба чудити њиховом брзом и метеорском успону.

Поред успеха на спортском пољу, ови дечаци нису запоставили ни школске предмете. Предраг и Ненад Милосављевић, ученици осмог разреда ОШ „Јован Јовановић – Змај", као и њихов партнер Игор Радовановић, ученик ОШ „Посавски партизани", врло добри су ђаци. И за овај успех у школи донекле заслуга припада и њиховом тренеру Зорану Лапчевићу. Наиме, родитељи ових малих шампиона одржавају чврсту сарадњу са Лапчевићем, који има посебан ауторитет код ових дечака.

– У суштини то су добри малишани који су понекад склони „испаду" за свој узраст – додаје Лапчевић. – Међутим, све се то брзо исправи, јер они су толико заљубљени у спорт, да су спремни и свих детињарија да се одрекну.

Тренер Зоран Лапчевић има невероватно поверење у своје пулене и верује у даље њихове успехе. Оптимиста је и нада се да ће и овогодишње државно првенство бити у знаку ових заљубљеника и мајстора кате спорта.

ОН

ПРОГРАМ ДОМА КУЛТУРЕ

ОД 15. ФЕБРУАРА ДО 1. МАРТА 1991. ГОДИНЕ

СВЕТИ САВА У ШКОЛАМА

Због зимског распуста Дан Светог Саве, који би по свему требало поново да буде школски празник, биће обележен 18 фебруара. У организацији Обреновачке гимназије и Дома културе те вечери биће први званични наступ Градског хора који ће извести Светосавску химну а ученици Гимназије пригодан програм у режији проф. Миладина Симића. Очекује се да ће Светосавску академију поздравити песник Милован Витезовић.

Понедељак, 18. фебруар у 18 и 30.

КЊИЖЕВНИ СУСРЕТИ

МИЛОШ ВАСИЋ

Промоција књиге Милоша Васића практично је прва Књижевна трибина у овој години. Очекивани сусрети са Милованом Ђиласом и његовом „Новом класом" као и песничко вече Љубомира Симовића нужно су морали бити померени због изненадних и непредвидивих обавеза аутора.

Среда, 20. фебруар у 19 сати

ПРЕМИЈЕРЕ

Б. НУШИЋ

СВЕТСКИ РАТ

Премијера МАТ-а заказана је за 21. фебруар. Глумац Миодраг Радовановић Мргуд поставио је на сцени Дома културе Нушићеву једночинку, Светски рат, у којој играју чланови Малог аматерског театра. Битно је напоменути да је ово трећа МАТ-ова премијера у четири задња месеца.

НОВИ ПРОЈЕКТИ

КАБАРЕ „ОСА"

Дом културе и спортова у договору са књижевником Томом Славковићем врши последње припреме за покретање кабареа „ОСА". Омладинска сатирична авлија коју ће да води, написати прва два текста и изрежирати књижевник Тома Славковић биће право освежење у позоришном животу града. У ту сврху Мала сала Дома културе биће посебно опремљена за премијерна приказивања а комплетан репертоар биће у оквиру сталног програма Обреновачког културног лета. Кабаре ће окупити младе глумце, музичаре, балетски студио и муњевито реаговати на дневне друштвенополитичке догађаје. Ако је судити по овом последњем могуће су чак и свакодневне премијере.

ПОЛИТИКА И КРИЗА

Чекајући ТВ дневник

● Више него беспарица културу погађа политичка криза ● Народ чека расплет и страхује ● Догађаји из живота постали узбудљивији од сваке позоришне представе ●

Општа беспарица, друштвене и политичке прилике у земљи и неизвесност, угрозиле су културу као никада до сада. Тежих времена није било, а ко зна шта нам сутрашњица носи. Отказују се програми, чак и они, естрадни, који су пунили позоришне дворане до последњег места. Само у јануару су отказане три позоришне представе „Учене жене", „Миленини мушкарци" и Гутовићев Кабаре.

Шта се то дешава са „публиком" – или програмима?

Једни не долазе, јер немају пара, а други јер „немају времена" чекајући ТВ дневник.

– С обзиром на финансијско стање у култури, програми Дома културе у нашем граду су и квалитетни и разноврсни, каже **Гојко Бујић**, професор историје и директор обреновачке Гимназије. Основни разлог слабе посећености програма, поред беспарице, је углавном политичка и егзистенцијална криза. Бомбардовани политичким догађајима, који нам нуде неизвесност и везују за мали екран у ишчекивању нових вести, до забаве нам је најмање стало. Нису у питању само сценски програми, каже Бујић... Ни књига се више не чита. Тај осећај немоћи и бесперспективности утиче на однос према култури, према некаквом друштвеном животу. Градили смо друштво према жељама и идеалима, а не према могућностима и потребама. Садашње стање у друштву – и култури је последица претходног, каже Бујић.

Политичка криза, хаос у друштву, у привреди, преокупација су већине, тако да су духовне потребе потиснуте у други план, каже продавачица **Јованка Мирићић**. – Са 30 година радног стажа, размишљам, да ли ћу се наћи на списку технолошких вишкова. Коме је онда до забаве, пита Јованка. Слично размишља и **Славица Кузмановић**, којој је егзистенцијални проблем изнад духовних потреба. Први пут ове године да нисам видела Фестове премијере.

Задњих година, није било пара на претек, али се некако „дотезало" за позоришну представу, каже **Влада Миловановић**. „Обреновачка зима" је уједно и „зима Југославије". У овом немирном времену, позорница ми је Трећи ТВ канал и програм CNN-а, а потом „дружење" са Калашњиковима.

Народ се налази између страха и финансијских мука, каже инжењер **Љубиша Вујачић**. Отуда не чуди што су позоришне дворане празне. Примат су преузели садржаји политичке природе, док остали полако тону, каже Ненад Радојчић. Велики градови имају довољно људи који су мотивисани одређеним садржајем, па се криза публике не осећа у већој мери. У локалној средини посећеност културног садржаја зависи од тога колико је снажна мотивација. Локалној средини недостају снажна средства пропаганде, која би „надвладала" напетост свакодневице.

Незаинтересованост за културу је постала друштвена појава – проблем. Дотле, Домови културе, са нерешеним статусом финансирања у овој години, када им се „измичу" и фондови, у сталној борби „за опстанак", биће принуђени да се баве оним што ће донети паре и плате за запослене. Једно је сигурно, да то неће бити програми културе, због којих постоје.

Каћуша Николић

Са отварања изложбе Миодрага Петровића

ПОВОДОМ ДАНА ЖЕНА

Велико осмомартовско дружење

Времена су таква да само вечни оптимизам жене може пробудити и наду. Јер оне су увек на страни будућности. На жалост, тога се сетимо само у поводу 8. марта. А шта ако жене због наших „оправданих игара" одбију да славе свој празник? По свој прилици ми то нећемо уопште приметити. И опет ћемо тражити њихово разумевање позивајући се на чињеницу да смо, ипак, само нечија деца-машка!

Дом културе и спортова „Обреновац" сличну грешку неће направити. ВЕЋ ПОЗИВА СВЕ НАШЕ СУГРАЂАНКЕ НА ВЕЛИКО ОСМОМАРТОВСКО ДРУЖЕЊЕ

Понедељак, 4. март: Свечано отварање Осмомартовског програма

- Изложба вештачког цвећа (хол и ресторан)
- Изложба природног цвећа (мала сала)
- Штандови за продају скасија, полица за цвеће, литературе, приручника, хране за цвеће
- Специјални савети за негу цвећа (ДКС)
- Продајна галерија слика и уметнина (ликовна галерија)

Среда, 6. март

Балетска приредба

Четвртак, 7. март

Гостују редакције „Нине" и „Наде"

Петак, 8. март

Осмомартовска приредба у спортској хали

Модна ревија

Програм води Вице Дардић

Оркестар: Зорана Димића

КОНЦЕРТ ГРУПЕ „РУЖ"

СПОРТСКА ХАЛА, ПЕТАК, 22. ФЕБРУАР У 18 И 30.